

ብዙ ሰላም ይህን ለምታነብቡ ሁሉ ይሁን።

የፈውስ ቀውስ፤ የእግዚአብሔር ፈዋሽነት ደምቆ መነገር አለበት። ይህ ይሁን እንጂ፤ ክርስትና ውስጥ ከመንፈሳዊው ስርጸት ይልቅ ወደ ሥጋዊውና ስሜታዊው ያዘመመና ያዘነበለ ብቻ ሳይሆን ከማዘመመና ማዘንበል አልፈው በሥጋዊነትና ስሜታዊነት ላይ ተደፍተው የወደቁ ልምዶች ይስተዋላሉ። እንዲሁ ፈውስ ነው። የፈውስኞች አገልግሎቶች ባለማቋረጥ ከድጡ ወደ ማጡ እየሄዱ ይገኛሉ። ዛሬ የፈውስ አገልግሎት፤ አገልግሎቱ ራሱ ፈውስ የሚያስፈልገው ሆኖአል።

እስላምና እና ክርስትና፤ ከዚህ በፊት የተጀመረው የክርስትና እና መጽሐፍ ቅዱስ ነቀፌታና ማንቋሽሻ የሆነው የዶ/ር ዓሊ አልቸሊ መጽሐፍ ምላሽ ነው። ይህ ክፍል ዘጠኝ ነው። በዚህ ክፍል ክርስቶስን አልገደሉትም አልሰቀሉትምም የሚለውን የቁርኣን ክፍል እና የኢየሱስን ሞትና ምክንያቱን እንመለከታለን። ነገረ ክርስቶስ (Christology) ከክርስትና ትምህርቶች ጉልህ ነው። ክርስቶስን በተመለከተ መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስተምራቸው ሦስት ዐበይት ትምህርቶች ጌትነቱ፤ ሞቱ እና ትንሣኤው ናቸው። ኢየሱስ ጌታ እንደ ሆነ በአፍህ ብትመሰክር እግዚአብሔርም ከሙታን እንዳስነሣው በልብህ ብታምን ትድናለህና፤ ሮሜ. 10፥9። ቁርኣን እነዚህን ሦስቱንም ይቃወማል። ስለጌትነቱ ወይም አምላክነቱ ባለፉት ክፍሎች በስፋት አይተናል። በዚህ ክፍል ወይም በዚህና በቀጣዩ ክፍል ዶ/ር ሙሐመድ ሐሰት ነው የሚለውን ሞቱንና ትንሣኤውን እናያለን።

ግልብጥ ጋብቻ፤ በምዕራቡ ዓለም የተመሳሳይ የታ ጋብቻ ሳር እየተነዘነዘለትና ግምጃ እየተነጠፈለት ይገኛል። ግልብጥ የሚለውን ቃል በጽሑፉ ውስጥ ተርጉሜዋለሁ። መጽሐፍ ቅዱስ ስለዚህ ጉዳይ ምን ይላል?

እነዚህንም ሆነ ማናቸውንም በዕዝራ ላይ የምጽፋቸውን ጽሑፎች ባለቤትነቱን ሳትወስዱ በነፃ ማባዛትም ሆነ ማደል ትችላላችሁ። ባለቤትነቱን ሳትወስዱ ያልኩት ለጽሑፎቹ ተጠያቂና ተወቃሽ እንዳትሆኑ ነው።

ጌታ ጸጋውን ስላሙንም ያብዛላችሁ።

ዘላለም መንግሥቱ / ዕዝራ ስነ ጽሑፍ

ezralit@gmail.com

እስላም እና ክርስትና

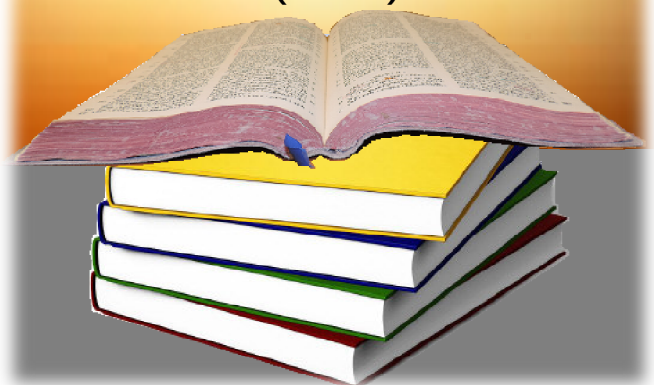
(ንጽጽራዊ አቀራረብ)

ክፍል ዘጠኝ

የፈውስ ቀውስ

ግልብጥ

ግልብጥ (GLBT) ጋብቻ

የፈውስ ቀጭን

የዚህ ጽሑፍ ዋና አሳብ ከዓመታት በፊት ከጻፍኩት መንፈስ ቅዱስና ካሪዝማዊ ቀውሶች¹ ከተሰኘ መጽሐፍ ምዕራፍ አራት የፈውስ ቀውስ በሚል ንዑስ ርዕስ ከጻፍኩት በክፍል የተወሰደ አሳብ ነው። የዚያ መጽሐፍ አራት ንጥር አሳቦች፡ 1. መንፈስ ቅዱስ ማን ነው? 2. የመንፈስ ቅዱስ የመነቃቃት ሥራዎች በታሪክ ውስጥ ነበሩ ወይ? መቼና የት? 3. የጸጋ ስጦታዎች (ካሪዝማታ) ዓላማ፡ ግብ እና አገልግሎቶቻቸው ምንድናቸው? 4. በጸጋ ስጦታዎች ስም የሚፈጸሙት ቀውሶች ምን ምን ናቸው? የሚሉ ሲሆኑ ከተዘረዘሩት ቀውሶች ውስጥ አንዱ የፈውስ ቀውስ ነው። ይህ ጽሑፍ ከዚያኛው ዋናው አሳብ የተወሰደበት ብቻ እንጂ ከሌላ አይደለም። ያኛውን ለማንበብ ከታች ካለው ምንጭ ማግኘት ይቻላል።

በዘመናችን ክርስትና ውስጥ ከመንፈሳዊው ስርጸት ይልቅ ወደ ሥጋዊውና ስሜታዊው ያዘመመና ያዘነበለ ብቻ ሳይሆን ከማዘመምና ማዘንበል አልፈው በሥጋዊነትና ስሜታዊነት ላይ ተደፍተው የወደቁ ልምዶች ይስተዋላሉ። አንዱ ፈውስ ነው። የፈውሶችን አገልግሎቶች ባለማቋረጥ ከድጡ ወደ ማጡ እየሄዱ ይገኛሉ። ዛሬ የፈውስ አገልግሎት፣ አገልግሎቱ ራሱ ፈውስ የሚያስፈልገው ሆኖአል።

ይህ ይሁን እንጂ የእግዚአብሔር ፈዋሽነት ደምቆ መነገር አለበት። እንደ አስጠንቃቂ የምጽፈው የፈውስ ተቃውሞ ላይ ቢሆንም ከዚህ የእግዚአብሔር ፈዋሽነት መንደርደር እፈልጋለሁ። እግዚአብሔር ፈዋሽ አምላክ ነው። እርሱ ራሱ ለእስራኤል፣ እኔ ፈዋሽህ እግዚአብሔር ነኝና ያለ አምላክ ነው፤ ዘጸ. 15፡26። በብሉይ ኪዳን ውስጥ እግዚአብሔር ያለ ምንም አማካይ በቀጥታና በቃሉ፣ እንዲሁም በአማካይ፣ በሰዎችና በመድኃኒት ፈውሶች። በቀጥታ ያለ ምንም አማካይ ከፈወሰባቸው ጊዜያት ለምሳሌ፡ ጸሎት፤ ዘፍ. 20፡17፤ 2ዜና 30፡20፤ መዝ. 107፡20 ይገኛሉ። በአማካይ ከፈወሰባቸው ጊዜያት ለምሳሌ፡ በዮርዳኖስ ውኃ፤ 2ነገ. 5፤ በበለስ ጥፍጥፍ፡ 20፡7፤ ወዘተ።

አካላዊ ደዌ

በአዲስ ኪዳን መድኃኒታችን ኢየሱስም ሆነ ሐዋርያቱ በርካታ ጊዜ ፈውስ አድርገዋል። ስቃዮቹም ፈውሶቹም በግልጽ የሚታዩ የደዌ፣ የሕመም፣ የተለያዩ ስቃዮች አካላዊ ፈውሶች ናቸው። አንዳንዶቹ በሽታዎች ውስጣዊ ቢሆኑ እንኳ ውጪያዊ ምልክቶች አሏቸው። ከአጋንንት ጋር በቀጥታ የተያያዙት ሳይጠቀሱ፣ እነዚህ በሽታዎች ከተገለጡባቸው ቃላት መካከል፣ ደዌ፣ ሕመም፣ ስቃይ፣ በጨረቃ የሚነሣባቸው፣ ሽባዎች፣ እጁ የሰለለች፣ ደም የሚፈስሳት፣ አንካሶች፣ ዕውሮች፣ ዲዳዎች፣ ጉንድሾች፣ በሽተኞች፣ ለምጻሞች፣ የሆድ መነፋት፣ ንዳድ ይገኛሉ።

¹ መንፈስ ቅዱስና ካሪዝማዊ ቀውሶች፣ ቃለ ሕይወት ስነ ጽሑፍ አገልግሎት፤ አዲስ አበባ፤ 1996። አሳቡ የተወሰደበት ገጽ፤ 212-24። መጽሐፉን ከኢንተርኔት ለማግኘት ወይም እውርዶ ለመጫን ከhttp://www.good-amharic-books.com/library?id=107 ማግኘት ይቻላል።

በጌታና በሐዋርያቱ የተፈጸሙት ፈውሶች መኖራቸውም፣ መጥፋታቸውም የማይታወቁ ሕመሞችና ፈውሶች አይደሉም። ሕመሞቹ እውነት፣ ፈውሶቹም ድንቅ ናቸው። የጌታና የሐዋርያቱ ፈውሶች በጉባኤ ሞቅታ ወቅት በስሜት ግለትና ጡዘት ውስጥ የተፈጸሙ የመሰሉ፣ ግን ከቶም ያልኖሩ ፈውሶች አልነበሩም።

የሕክምናና የስነ ልቦና ጠባቢዎች psychosomatic pain የሚሏቸው በሽታዎች አሉ። psychosomatic ማለት አእምሮ ወለድ አካላዊ ማለት ነው። psychosomatic painም በአእምሮ ውስጥ የተፈጠረ እንጂ በአካል ውስጥ የሌለ ሕመም ማለት ነው። ሕመሙ የለም፤ ግን ሰዎቹ ያለ ይመስላቸዋል። ወይም በፈውስ ጉባኤዎች ስሜታዊ መነዳት ውስጥ ያለ እንዲመስላቸው ይደረጋሉ። ተመርምረው መኖሩ አልተረጋገጠም። ከዚያ 'ሲፈውስ' ቀድሞም ያልነበረ በሽታ ፈውስ ተቀዳጀው ብለው እንዲያምኑና በመድረክ ላይ በየዋነነትም፣ በድፍረትና በእርግጠኛነትም እንዲመስክሩ ይደረጋሉ።

በጌታ አገልግሎት ውስጥ በግልጽና በነጠላ የተጠቀሱ ሕመማትና ደዌዎች እንደነበሩ ሁሉ በጥቅሉ ሰዎች በጀማና በብዛት የተጠቀሱባቸው ስፍራዎችም አሉ፤ ለምሳሌ፡ ማቴ. 4፡23-24፤ 8፡16-17፤ 9፡35፤ 14፡14፤ ወዘተ። ስቃይና ደዌ ይዞ ወደ ጌታ መጥቶ ሳይፈወስ ቀርቶ ወደ ቤቱ የተመለሰ ሕመም በወንጌላት ውስጥ ባናገኝም ጥቅል ፈውሶች ማለት ግን የጅምላ ፈውስ ማለት አይደለም። ጌታ ጸጋን አያባክንም። እንኳን ጸጋን የምግብ ትራፊንም እንዳያባክኑና እንዲሰበስቡ ሲያደርግ ታይቶአል። በግል የፈወሰባቸውን ሰዎች ሁኔታ ስናይ አካላዊና ስሜታዊ ትስስርን እናያለን። ይህ ስሜታዊ ትስስር በዘመናዊ ፈውሶች ውስጥ ተፈልጎ የማይገኝ ነገር ስለሆነ ይህንን ላብራራው።

አካላዊና ስሜታዊ ትስስር

ሕመማት የተፈወሱባቸውን ሁኔታ ስንመለከት እነዚህንና እነዚህን የመሰሉ ሐረጎች እናገኛለን፤ ወደ እርሱ አመጡ፣ ወደ እርሱ ቀረቡ፣ በእግሩ አጠገብ ጣሉአቸው፣ እጁን ጫነባቸው፣ ዳሰሱት፣ የልብሱን ጫፍ ዳሰሱት፣ ዳሰሰቸው፣ ዘይት እየቀቡ ፈውሱአቸው፣ ኃይል ከእርሱ ወጣ፣ ወዘተ። በእነዚህ ቃላት ውስጥ አካላዊም፣ አካላዊ ብቻ ሳይሆን ስሜታዊ ተራክቦም አለ። አዘነላቸው፣ እወዳለሁ ንጻ አለው፣ በቁጣ አያቸው፣ አነባ፣ ወዘተ። አካላዊ መነካካት ብቻ ሳይሆን ስሜታዊ ቁርኝትም አለ። ጌታ ከርቀት፣ በሽተኛው በሌለበት ቃል ብቻ ተናግሮም ፈውሶች (ለምሳሌ፡ ማቴ. 8፡13፤ ዮሐ. 4፡50)። መደበኛ ሆኖ የሚታየው ግን ፈውስን የሚሹትና ለፈውስ የሚጸልዩት ንክኪ ሲኖራቸው ነው።

በተቃውሞ የፈውስ ልምዶች ፈውሰኛውና ሕመሙ ምንም አካላዊ ግንኙነትና ቅርርብ ወይም ስሜታዊ ቁርኝት አይታይባቸውም። የማየው የሚያሳዝን ነገር ቢሆንም አልፎ አልፎ ፈውሰኞች በሚያገለግሉባቸው ጉባኤዎች እገኛለሁ። በቅርብ የተካፈልኩት ከጥቂት ወራት በፊት ነው። ከቀድሞዎቼም ከቅርቡም እንዳየሁት በሁሉም ስፍራዎች የማየው የፈዋሾች ስሜት እንደ ወታደር የኔፎርም አንድ ዓይነት ነው። ፈውሰኛና ሕመምተኛ አይነካኩም። የአዛኝነት፣ የርኅራኄ፣ የመጨነቅ፣ የመንሰፍሰፍ ስሜት አይታይባቸውም። አንዳንዶቹ ፈውሰኞች ሽቃጮችና ቸርቻሪዎች ናቸው። ሳይፈወስ የሚመለስ ሰው ሊኖር እንደሚችል አያስቡም።

ከኖረም ያ ሰው ስላላመነ ነው ብለው ተምረዋልና ጎሊናቸውን አይሰኩሱባቸውም።

በዊልቸር የሚመጡ ከኖሩ መኖራቸውም አይታሰብም። ዘይት ቀብቶ መጸለይና እጅ መጫን ጊዜው ያለፈበት አሮጌ ፋሽን ሆኗል። መዳሰስም ከቀረ ቆየ። አሁን የሚደረገው በሆሊውድና ዲዝኒላንድ የወጣቶች ፊልሞች ላይ እንደሚታየው የእጅ መዳፋቸውን ሲዘረጉ ጨረር እየወጣ ጠላቶቻቸውን አሸቀንጥሮ እንደሚዘርረው መዳፍ መዘርጋት ነው። ማይክሮፎን ላይ እፍፍፍና እያሉ አሸባሪ ድምጽ እየፈጠሩ በሽታን ማስደንገጥ ነው። ወይም በሽተኞችን ማስበርገግ ነው። ወደሚያሳዝን የፊውስ ልምምድ ዘመን ከደረሰን ብዙ ዘመን ተቆጠረ።

ፊውስ ስጦታ ነው ጠበል?

ፊውስን በተመለከተ የቃል-እምነት ወይም ቃለ እምነት² (Word-Faith or Word of Faith) ትምህርቶች አንዱ ስሕተት 'ሰው መንፈስ ነው' እና 'ሰው አምላክ ነው' የሚለው አሳሾች ትምህርት ነው። ከሕመምና ፊውስ ጋር የተቆራኘው የዚህ ትምህርት ስሕተትም፣ 'ሰው መንፈስና አምላክ ስለሆነ መታመም አይኖርበትም። እንዲያው በሆነው ምክንያት ቢታመም እንኳ ፊውስ በመስቀሉ የተገኘ ዋስትና ነውና ፊውስን መቀበል መብቱ ነው።' የሚል ነው። ሁለቱም፣ ማለትም አለመታመምና፣ ፊውስም ካልሠሩ የወቀሳው ድፍድፉም አተላውም በበሽተኛው ላይ ይደፋል። ፊውስ መብት ሆኖ ካልሠራ እግዚአብሔር ሊወቀስ አይችልም። እርሱ ፍጹም አምላክ ነውና። ፊውስኛውም አይወቀስም፤ አቀብሎአልና። ሕመምተኛው ግን እምነት የለውም ይባላል። ይህ ሌላው የፊውስኞች ክፉ ጭካኔ ነው።

ለመሆኑ የፊውስ ስጦታ የሚባል ነገር አለ? የሚለውን ጥያቄ ላንሣ። Cessationists የሚባሉ አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪዎች ፊውስ እና ሌሎች ምልክታዊ ስጦታዎች ከሐዋርያት ጋር ቆመዋል ይላሉ። የሐዋርያት ምልክቶች በሐዋርያቱ እጅ ተደርጎአል። ከምልክቶቹ መካከል ፊውስም ነበሩ። ዛሬ ግን ሐዋርያቱ ስለሌሉ ፊውስም የለም። ይህ ትምህርታቸው ነው።

እርግጥ ነው፤ ዛሬ ሐዋርያት የሉም። ያዕቆብ ወይም ጴጥሮስ ሐዋርያ እንደሆኑት የሆኑ ሐዋርያት የሉም። የእምነታችን መሠረቱ በሐዋርያትና ነቢያት ላይ አንዴ ተመሥርቶአል። ሲመሠረት አይኖርም። ስለዚህ በዘመናችን ራሳቸውን ሐዋርያት እና ነቢያት ያሉም ሆኑ ሌሎች የሰየሟቸው ቢኖሩ ከቀድሞዎቹ መደዳ የሚሰለፉ ከቶም አይደሉም። የዘመናችን ሐዋርያት ሐዋርያት ከተባሉ እንደ ቃሉ ትርጉም ቤተ ክርስቲያን ወንጌል ሊሰብኩ ባርካ የላካቸው 'የተላኩ' ናቸው ማለት ነው። ከሆኑ ስፍራቸው ወንጌል ያልሸተብን ጠፍ ወረዳ እንጂ ጨውና ብርሃን በተከማቸበት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መተራመስና መንጎራደድ መሆን የለበትም። የዘመናችን ሐዋርያት ፊውስኞች ሲሆኑ ከቀድሞት ኦርድናሌዎቹ ሐዋርያት ጋር ራሳቸውን ማመሳሰላቸው ከሆነ ትልቅ ስሕተት ውስጥ ናቸው። ገና በመጀመሪያዎቹ ሐዋርያት ዘመንም ይህ የፊውስ ጉዳይ እየመነመነ፤ እየደበዘዘ እንደመጣ ይታያል። ለዚህም ነው Cessationist-ቶች ስጦታው ቆሞአል የሚሉት።

እኔ Cessationist አይደለሁምና በአጭር ቃል፣ 'የፊውስ ስጦታ ዛሬም አለ' አላለሁ። 1ቆሮ. 12፡9 ይህን ይናገራል። እዚያው 1ቆሮ. 1፡7 ጌታ እስኪመጣ ድረስ የጸጋ ጎዶሎዎች እንደማይሆኑ ለቆሮንቶስ ሰዎች ተጽፎአል። ፊውስና የፊውስ ስጦታ አለ። ይህ ይሁን እንጂ ፊውስ

የፊዋሽ ፈቃድ የለም። ላብራራው። ስጦታው እንደ ስብከት ወይም ማስተማር በፈለጉት ጊዜና ቦታ አይፈጸምም። ቅዳሜ ማታ እንደሚያስተምር አስተማሪ ወይም አሁኑ ጠዋት እንደሚሰብክ ሰባኪ ፈዋሹ ማክሰኞ ማታ ወይም ረቡዕ ቀን የፊውስ ጊዜ ተብሎ ታውጆ አይፈውስም። ወይም ሰባኪ እመንገድ ዳር ቆሞ እንደሚሰብክ ፈዋሽ ነኝ የሚል ወደ ጥቁር አንበሳ ወይም ዳጃች ባልቻ ሆስፒታል ሄዶ ሕመማንን ወደየቤታቸው አይልካቸውም። ስለዚህ ፊውስ በፊዋሹ ጌታ ፈቃድ ላይ ብቻ የተመሠረተ የጸጋ መፍሰስ ነው። ያም ለዚያ ድውይ ሰው፣ በዚያን ጊዜ ካስፈለገው የሚደረግ ቸርነት ነው። ጌታና ሐዋርያት ማክሰኞ ፊውስ፣ ቅዳሜ ትምህርት እያሉ ቀናትን ከፋፍለው አላገለገሉም። ከተማርን ከእነርሱ ነው መምማር ያለብን። ጌታና ሐዋርያት የፊውስ ፕሮግራም እያዘጋጁ አልፈውሱም።

'ፊውስ ዛሬም አለ' ስል ግን ፊውስ ሁሌም አለ ማለቴ አይደለም። እግዚአብሔር እንደወደደና እንደፈቀደ ይፈውሳል፤ ካልፈቀደ ደግሞ አይፈውስም። ፊውስንና የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማጋጨት የሚያመጣው ጣጣ ከባድ ነው። ፊውስ በሰዎች መዳፍ ውስጥ አይደለችም። ይህንን የሚያስቡ ፊውስኞች ፊውስን ከቦታ ጋር ማቆራኘት ትተው፣ ሕመማንም ቅዳሜ ወይም ማክሰኞ ወደ ቤተ ክርስቲያን እንዲመጡ መጋበዝና መጠበቅ አቁመው ወደ ጤና ጣቢያዎችና ወደ ሆስፒታሎች ወይም ወደ መንገድ ዳርና ወደ መንደር መሄድ አለባቸው። ሲሄዱ ግን አይታይም። ፊውስ በሰዎች ፍላጎትና እምነትን በመጭመቅ የሚመጣ ልምምድ ሳይሆን እግዚአብሔር ሲፈቅድ ብቻ የሚሆን ነው። የእግዚአብሔርን ፈቃድ ከስሌቱ ውስጥ ካወጣነው የፊውስኞቹም የሕመማንም ቅሬታ የበዛ ይሆናል። የሕመማኑ ቅሬታ ግልጽ ነው፤ የፊውስኞቹ ቅሬታ የበዛ የሚሆነው ደግሞ ቅን ከሆኑ ነው። ተዋናዮችና የዝና ያለህ ባዮች ከሆኑ ቅርም፣ ቅምም አይላቸውም። የእግዚአብሔር ፈቃድ በአክብሮቱ በስፍራው ሲሆን ግን ቴያትሩና ተውኔቱ ይወገዳል። ፊውስ ያልሆነ ፊውስ አይኖርም።

በአዲስ ኪዳን ከወንጌላት ቀጥሎ ወዳሉት መጻሕፍት ስንመጣ ወይም ከጌታ አገልግሎት በኋላ ወደነበሩት ሐዋርያት ዘመን አገልግሎት ስንመጣ ፊውስ እንደ ጠበል ሲረጭ፣ እንደ ርቸት ሲተኮስ አናይም። የፊውስ ጸጋ አለ? አዎን። የተፈወሱ ሰዎች አሉ? አዎን፤ አሉ። ፊውስ ሁሌም ነበረ? አልነበረም። በጳውሎስ እጅ ፊውስ ተፈጽሞአል? አዎን፤ ተፈጽሞአል። ከአካሉ ጨርቅ እንኳ እየተወሰደ አጋንንት ይወጡና ድውያን ተፈውሰው ነበር፤ ሐዋ. 19፡11-12። ከጳውሎስ ጋር አብረው ያገለገሉ ሕመማን ነበሩ? አዎን፤ ነበሩ። አፍሮዲጡ ታምሞ እግዚአብሔር ማረው፤ ፊል. 2፡25-27። ማረው የሚለው ቃል ፊውስው ከሚለው የተለየ መሆኑን እናስተውል። ምሕረት አደረገለት፤ አዘነለት ማለት ነው። ጥርፈምስን ታሞ በሚሊጢን ተወው እንጂ አልፈወሰውም፤ 2ጢሞ. 4፡20። ለጢሞቴዎስ የሆድ ሕመም ስለ ሆድህና ስለ በሽታህ ብዛት ጥቂት የወይን ጠጅ ጠጣ እንጂ፤ ወደ ፊት ውኃ ብቻ አትጠጣ አለው እንጂ ከአካሉ ጨርቅ አልላከለትም፤ 1ጢሞ. 5፡23። ስለ በሽታህ ብዛት በሚለው ሐረግ 'ብዛት' የሚለው ቃል ቅድምም አሁንም በተደጋጋሚ የሚሆን እንደማለት ነው። ራሱ ጳውሎስ እንዲወገድለት አጥብቆ የለመነበት የሥጋው መውጊያ ነበረው? አዎን፤ ነበረው። እንዲያም ሆኖ ግን በእጁ ፊውስ ይፈጸም ነበር? አዎን ነበር። በአገልግሎቱ ማብቂያ ገደማ ወደ ሮም ሲሄድ መርከቡ በተሰበረበት መላጥያ ብዙ ፊውስ ተደርጎ ደግሞ ነበር፤ ሐዋ. 28፡8-9። ይህ ከሆነ፣ ፊውስ እንደ ጌታ ፈቃድ የሚፈጸም እንጂ የሁሉና የሁሉ አይደለም ማለት ነው። ያኔ እንደዚያ ከሆነ ዛሬም እንደዚያው ነውና ፊውስኞችና የቃል-እምነት የስሕተት አስተማሪዎች በስሕተታቸው አላዋቂዎችን ሊሸነግሉ የተገባ አይደለም።

አንድ ቀን ፍጹም ፊውስን እንቀዳጃለን? አዎን እንቀዳጃለን። ሕመም ከቶም የማይነካው መንፈሳዊ አካል እንሰብሳብን። እስከዚያ ግን በጤና ከተባረከን ጌታን ከልብ እናመስግን። ጤናማ ባለመሆን ከተባረከንም ስለዚያም እናመስግን። 'ጤናማ ባለመሆን መባረክ' ስል የፌዝ ቃል

² ቃል-እምነት ወይም ቃለ እምነት የሚሰኘው የስሕተት ትምህርት ዋና ማጠንጠኛ የምንናገረው ቃል ነገሮችን የመፍጠር ወይም የመከሰት ውስጣዊ ኃይል አለው የሚል ነው። ልክ እግዚአብሔር ቃልን ተናግሮ እንደፈጠረ እኛም የምንናገረው ቃል ፈጣሪና ተከናዎኝ ነው ይላሉ።

መናገሪ አይደለም። እያንዳንዱ የልብ ትርታችንና እያንዳንዱ ወደ ሳንባችን ገብታ የምትወጣው እስትንፋስ ትንፋሻችንን እና መንገዳችንን በእጁ ከያዘ ከጌታ ጸጋና ምሕረት የተነሣ የተቸሩን በረከቶች እንጂ መብቶቻችን አይደሉም። እኛ በሕይወት ለመኖርም እንኳ መታደል ያልነበረብን ኃጢአተኞች ነን። ይህ በሕይወት መኖር የሆነልን ከመለኮታዊ መልካምነቱ የተነሣ ብቻ ነው። ከክርስቶስ ጋር ሕይወት የሰጠንና በጸጋው ያዳኝን ደግሞ ከምሕረቱ ባለጠግነት የተነሣ ብቻ ነው፤ ኤፌ. 2፡1-5። በጣም ብዙ የነጠሩ (በሕመምም ጭምር የነጠሩና የተቀመሙ) ክርስቲያኖች አውቃለሁ። እነዚህ ክርስቲያኖች አስገራሚ ሕይወት፣ ንጹሕ ፍቅር፣ ጉልህ እምነት፣ የጌታ መውደድ፣ የቃሉ ሙላት፣ የጸሎት ተጋድሎ የበዛላቸው ሰዎች ናቸው። ፈውስ መልካም ነው? እጅግ በጣም። ግን የፈቃዱ ስጦታ እንጂ መብት አይደለም።

ፈውስ ሥልጣንና መብት?

ወይስ ስጦታና ፈቃድ?

ፈውስና ሥልጣን የተቆራኙባቸው ስፍራዎች አሉ፤ ለምሳሌ፡ ማቴ. 10፡1፤ ማር. 3፡15፤ ሉቃ. 9፡1። በእነዚህ ስፍራዎች ይህ ፈውስና ሥልጣን ከ12ቱ ጋር አብሮ የተቆራኘ ነው። ከ12ቱ መደዳ ያለ የለምና ይህ የፈውስና የሥልጣን ቁርኝት ዛሬ የለም። ዛሬ ያለው ፈውስ እንደ ጌታ ፈቃድ የሚፈጸም የጸሎት መልስ የሆነ ፈውስ ነው።

ፈውስን እንደ መብት የሚያስተምሩ ሰዎች ይህን የሚያስተምሩት ከሁለት አቅጣጫ ነው። አንዱ እምነት ነው። ለመፈወስ እምነት ያስፈልግሃል የሚል ነው። ካልተፈወሰክ፣ ወይም መጀመሪያውኑ ከታመምክ እምነት ጎድሎህ ነበር ይሉናል። የእምነት ጉድለት ያልተፈወሱ ሰዎች ማንኳሰሻና የፈውስኞቹ ከክስና ከተጠያቂነት ማምለጫም ነው።

ሌላው ጃንጥላ የሆነና በእነዚህ ሰዎች መብት የሚሰኝ ቃል ነው። የዚህ 'መብት' ዋና ጥቅስ፡ ኢሳ. 53፡4-5 ነው።

4 በእውነት ደዌያችንን ተቀበለ ሕመማችንንም ተሸክሞአል እኛ ግን እንደ ተመታ በእግዚአብሔርም እንደ ተቀሠፈ እንደ ተቸገረም ቆጠርነው።

5 እርሱ ግን ስለ መተላለፋችን ቆሰለ፣ ስለ በደላችንም ደቀቀ የደገንነታችንም ተግሣጽ በእርሱ ላይ ነበረ፣ በእርሱም ቀሳሰል እኛ ተፈወስን።

የመጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪዎች ዐውድ የሚሉት ነገር አለ። አንዲትን ጥቅስ ቆንጽለን ሳይሆን ቢያንስ ጠቅላላ ምዕራፉን ነው ማየት ያለብን። የኢሳ. 53 ጥቅል አሳብ የክርስቶስ ተውላጣዊ ሞት ነው።

በመስቀሉ ሞት የተፈወሰነው ፈውስ አለ? አዎን አለ። ያ ፈውስ ፍጹም የሆነው ፈውስ ነው! በኃጢአት ፍዳ የወደቀብን መርገም የተፈታልን መፈታት ነው። ይህ ፈውስ የአካላችንን መዋጀትም የነፍሳችንን መዳንም የጨበጠና ያረጋገጠ ነው።

ቁ. 4 ስለ ደዌና ስለ ሕመም ይናገራል። ፈዋሽነቱ በወንጌላት ውስጥና ለሐዋርያቱ በሰጠው ሥልጣን ውስጥም ታይቶአል። የዚያን ዓይነት ፈውስ ዛሬም ይፈውሳል። ጌታ ሥጋ በመልበሱና በመሞቱ ውስጥ ፈውስ አለ? አዎን አለ። በሽታ ራሱ በምድር መኖሩ የኃጢአት ወይም የውድቀት ውጤት ነው። የበሽታ ዓይነቶችን ሁሉ መጥራት እንችላለን፤ ከራስ ምታትና ከቁርጠት እስከ መነጽርና ማዳመጫ፣ እስከ ትልልቆቹ የካንሰር ዓይነቶች ድረስ ሁሉም የውድቀት መዘዝ ናቸው። ውድቀትና መርገም ባይኖር ኖሮ እነዚህ ሁሉ ባልኖሩም ነበር። ጌታ ሲመጣና ሲሞት ስለ ኃጢአታችንና የውድቀትና የመርገም መዘዝ ስለሆኑት ነገሮች ሁሉ ጭምር ነው። ደዌና ሕመም፣ በሽታና ሞት የውድቀት መዘዞች ናቸው።

ጌታ ፈዋሽ ነው? አዎን ፈዋሽ ነው። ጌታ ይፈውሳል? አዎን ይፈውሳል? ፈውስ መብት ነው? አይደለም። ሁሉም ይፈውሳል? እንደ ፈቃዱ ብቻ

ይፈውሳል እንጂ ሁሉም አይፈውሱም። እግዚአብሔርን ማስገደድ አንችልም። የኛ ምርጫ የእርሱን ፈቃድ የሚያሸንፍ ከሆነ እግዚአብሔር ተገዳጅ እንጂ ሉዓላዊ አምላክ አይሆንም። እግዚአብሔርን ሁሉም የኛን ትንንሽ ምኞትና አሳብ ሊያገለግል ታጥቆ የቆመ አገልጋይ አድርገን መገመት

ፈቃዱ ደግሞ እርሱ የሚከብርበት ነገር እንጂ እኛ የመረጥነው ምርጫ አይደለም። እርሱ ከምን ይልቅ በምን፣ ከየትኛው ይልቅ በየትኛው ይበልጥ እንደሚከብር ያውቃል።

በጤንነትና በጤናማ አካል ሊከብር የሚችለውን ያህል ጤናማ ባልሆነ ወይም በስደትና በመከራ ውስጥ በሚያልፍ ሰው ሕይወትም እግዚአብሔር ሊከብር እንደሚችል መገመትና መቀበል ይቀፍፈናል። በስደትና በመከራ ውስጥ እያለፈ የሚያመሰግነውና የሚያከብረው ክርስቲያን ምስክርነት ሌሎችን ሊነካና አምላካቸውን ይበልጥ እንዲደነቅና እንዲከበር ሊያደርግ እንደሚችል መቀበል ያዳግተናል። እኛ ልናውቀው የተገባን ጉልህ ነገር ግን አለ፤ ያም፣ እርሱ በሁሉም ነገርና በማንም ሰው ላይ ሙሉ ሥልጣን እንዳለው፣ ከብሩን ለሌላ፣ ምስጋናውንም ለተቀረጹ ምስሎች የማይሰጥ መሆኑን (ኢሳ. 42፡8) ነው። እርሱ ከፊለገ ዲዳና ደንቆሮ፣ የሚያይና ዕውር ማድረግ ይችላል (ዘጸ. 4፡11)።

ስለዚህ የእግዚአብሔር ክብር ጥቂት ልበል። 'እንዴት ነው በኔ ሕመም ወይም ስደትና ስቃይ እግዚአብሔር የሚከብረው?' የሚለው ጥያቄ ይህን ትምህርት ባካፈልኩባቸው ቦታዎች በአንዳንዶች ከልብ፣ በሌሎች ደግሞ በማንጓጠጥና በነቀፋ በተደጋጋሚ ተጠይቋለሁ። እግዚአብሔር በእነዚህ ነገሮች እንዴት እንደሚከብር በእርግጥ እኔ አላውቅም። ምናልባት ሁላችንም አናውቅም። ቁምነገሩ መከበሩን ማወቃችን እንጂ እንዴት እንደሚከብር መረዳታችን አይደለም። ይህንን የሚያውቀው እግዚአብሔር ብቻ ነው።

ክብሩ ያንን ደዌ መፈወስ ሊሆን ይችላል። ወይም በዚያ ውስጥ እኛ ከእርሱ ጋር መጣበቃችንና እርሱን ከመቼም ይልቅ መማጸፍችን ሊሆን ይችላል። ብዙዎቻችን ከእግዚአብሔር ጋር ቁርኝታችን ጥበቅና ጠንካራ የሚሆነው በምሳትና ድሎት ጊዜ ሳይሆን በጭንቅና ጥበት ጊዜ መሆኑን አልፈንበትና አይተን እናውቃለን። ይህ ለራሳችን ነው። መጽናታችንና እርሱን ማመናችን ለራሳችን ብቻ ሳይሆን ለሌሎች ጥንካሬ ሊሆንም ይችላል። እኛ ምናልባት ውጤቱን አይተን፤ 'እውነትም ይህ ነገር ለበጎ ነበረ' ልንል እንችላለን። ለዚህ ከብዙዎች መካከል ጥቂት የመጽሐፍ ቅዱስ አማኞችን መጥራት እችላለሁ።

ዮሴፍ ከወንድሞቹ እጅ ጀምሮ በባዕድ አገርና በባዕዳን እጅ መከራን መቀበሉ ለበጎ መሆኑን ያስተዋለው ከውጤቱ ተነሥቶ ነው፤ (ዘፍ. 45፡4-7 እና 50፡20)። በኢዮብ ላይ ከደረሰው መከራ ተነሥተው የማያስተውሉ ሰዎች እግዚአብሔር ሰዎችን በመጭመቅና በማስጨነቅ የሚደሰት (በሥነ ልቡና ቋንቋ sadist ይባላል) አድርገው የሚያዩት ሰነፎች አሉ። አንዳንድ የቃለ እምነት አስተማሪዎች ደግሞ ኢዮብ መከራ የደረሰበት ቀድሞውኑ ገና ለገና ይደርስብኛል ብሎ ይፈራ ስለነበር የደረሰበት መከራ ነው ይሉናል። ሰነፍ ደፋሮች! 'ኋላ የደረሰለት ብዙ እጥፍ ሥጋዊና ምድራዊ በረከትስ? ይመጣልኛል ብሎ ስለተናገረ ነው?' ሲባሉ መልስ ሊፈልጉ ይደናበራሉ። ኢዮብ በአዲስ ኪዳን እንዴ ሲጠቀስልን (ዮዕ. 5፡11) ኢዮብ መታገሡንና ጌታም የሚራራ መሆኑን ነው የተነገረን።

ሥርዓቱን እንድናውቅ ለንጩነቅና ይህም ለመልካም ሊሆንልን ይችላል፤ መዝ. 119፡71። ጳውሎስ በሮሜ 8፡28 እግዚአብሔርንም ለሚወዱት እንደ አሳብም ለተጠሩት ነገር ሁሉ ለበጎ እንዲደረግ እናውቃለን። ይህን ጥቅስ ቀጥሎ ካለው ቁጥር፣ ከቁጥር 29 ላይቶ ማንበብ ትልቅ ስሕተት ነው። ሮሜ 8፡29 የሚለን ልጁ በብዙ ወንድሞች መካከል በከር ይሆን ዘንድ፣ አስቀድሞ ያወቃቸው የልጁን መልክ እንዲመስሉ አስቀድሞ ደግሞ ወስኖአልና፤ ነው። የአብ ውሳኔ እኛ ልጆቹ በከፋን ኢየሱስን

እንድንመስል ነው። እርሱን እንድንመስል የሚያደርገንን ማናቸውንም ነገር ወደ ሕይወታችን ሊያመጣ ፈቃድም ሥልጣንም ያለው እርሱ ብቻ ነው። ይህንን የጻፈው ጳውሎስ ራሱ በብዙ እንግልትና በአካላዊ ጉስቁልናም ጭምር ነው ያገለገለው። ይህ ማለት በመከራና በእንግልት መኖርን መጥራት ነው? አይደለም። ማንም ጤናማ አእምሮ ያለው ሰው ጤናማ አካልን ይመኛል።

የሕመም ብዙ ምንጮች

ጤናማ አካል የእግዚአብሔር ቸር ስጦታ ነው። መከራና ሕመም ሁሉ ደግሞስ። ከእግዚአብሔር ነው? አንዳንዶች እግዚአብሔርን የመከሰሻ ፋይል ለመክፈት ይህን አሳብ ቢጠቀሙም ይህም እውነት አይደለም። በሽታና ደዌ ከተለያዩ ምክንያቶች የተነሣ ሊመጣ ይችላል። ዋና ዋናዎቹን ብንወስድ፡

1. ከላይ በተደጋጋሚ የተወሰደው ውድቀት ወይም መርገም አንዱ ምክንያት ነው። አንዱ ሳይሆን ዋናው ምክንያት ነው ማለት ይቻላል። ማናቸውም ዓይነት ኃጢአትና ጉስቁልና በቀጥታ የዚያ ውጤት ነው። ደዌና ሞትም የዚያ ውጤት ነው።
2. የኃጢአት ውጤት ሊሆን ይችላል። ከላይ የተጠቀሰው ጠቅላላ ኃጢአት ወይም ከአዳም የወረሰው ውድቀት የምንለው መርገም ሲሆን ይህኛው ግን በግል የሚደረግ ኃጢአት ነው። እግዚአብሔር በቃሉ እንዳናደርግ የሚከለክለንን ነገር ተላልፎ በማድረግ ሰዎች በአካላዊ፣ በስነ ልቦናዊና በአእምሮአዊ በሽታዎች ሊጠመዱ ይችላሉ።
3. ንዝግላልነትና የንጽሕና ጉድለት በሽታን ማምጣትም ማስራጨትም ይችላል። በቅርቡ በምዕራብ አፍሪቃ የተከሰተው የኢቦላ ወረርሽኝ የዚህ ምሳሌ ነው። ኢቦላ ክርስቲያን ያልሆኑትን እየመነጠረ አልፏል።
4. የውርስ ደዌ ሊኖር ይችላል። ወደ ሐኪም ዘንድ ስንሄድና ሲመረምሩን፣ 'እንዲህ ያለ ሕመም፣ እንዲህ ያለ በሽታ በወላጆችህ ኖሮ ያውቃል? ወዘተ፣ እያሉ የሚጠይቁን ያለ ምክንያት አይደለም። እኛ የእግዚአብሔር ፍጡራን ብንሆንም የወላጆቻችን ልጆችና ማንነታችን ከእነርሱ የተገኘ ፍሬዎች ነን። እንደ ቆዳ ቀለማችን ከቆዳችን በታች ያለውንም እኛነት ወርሰናል። በዚያ ውስጥ የተበላሹ የደዌ ጂኖችም ሊኖሩ መቻላቸው እውነት ነው።
5. የተፈጥሮ ሕግን መጣስ። ተአምር የተፈጥሮ ሕግ ሲፋለስ ነው። ግን እንዲህ ያለ መፋለስ በሌለበት ስሜታዊ በሆነ መፋኑን መንገድ ሕጉን መጣስ ነው። ሰውነት የተፈጠረባቸውና የሚንቀሳቀሱባቸው የተፈጥሮ መስመሮች አሉ። በቅርብ አንድ አጓጉል አፍሪቃዊ ካሪዝማዊ ሰባኪ ጉባኤውን ነዳጅ ጋዝ ሲያጠጣና ሲያስታውኩ የተቀረጸውን ተመልከቼ ነበር። የሚገድለኝ ነገር ቢጠጡ አይጎዳቸውም፤ የሚለው የማር. 16፥18 ቃል ከጥራዝ ተነጥቆ ተወስዶ መሆኑ ይሆን? የሰውነት አፈጣጠር ጋዝ ለመጠጣት አይደለም።
6. ሰይጣን አካላችንን ሊጎዳ ይፈልጋል። ቢቸል ዓላማው ነፍሳችን ናት። ነፍሳችንን ለማጎሳቀል መተላለፊያ መንገድ አድርጎ የሚጠቀመው ቢሆንለት ሥጋችንን መጉዳት ነው። መልካሙ ነገር በጌታ ፈቃድና ክልል ውስጥ እስከሆንን ድረስ ካልተፈቀደለት ሊነካን አለመቻሉ ነው። ከላይ ያነገው ኢዮብ የዚህ ምስክር ነው። በሉቃ. 13፥10-17 የተፈወሰችው የድካም መንፈስ ያደረባት የተባለችው ሴት ሰይጣን ያሰራት እንደነበረች ጌታ ተናግሮአል።
7. እግዚአብሔር በመለኮታዊ ፈቃዱ ማናቸውንም ክብሩን ሊያሳይ የሚፈቅደውን ነገር በሕይወታችን ሊያደርግ ይችላል። ከላይ እንዳልኩት ክብሩ ፈውሱም ሊሆን ይችላል። በታማሚው ሕይወት ወይም ከዚያ ሰው ጋር ቁርኝት ባላቸው ሰዎች ሕይወት ውስጥ የሚፈጠር ወይም

የሚፈጸም ጉዳይም ሊሆን ይችላል። በዮሐ. 9፥3 የእግዚአብሔር ሥራ በእርሱ እንዲገለጥ ነው እንጂ የተባለለትን ዕውር ፈውስ እናያለን።

ጌታ ሥጋ በመልበሱና በመሞቱ ውስጥ ፈውስ አለ? ከላይ እንዳልኩት አዎን አለ። የፈውሰኞች ጉልህ ስሕተት ግን ይህ ነው፤ ከመስቀሉ በኋላ የተገኙት በረከቶች መላው በመላው፣ ሁሉም፣ እያንዳንዳቸው ከመንግሥተ ሰማያት ወዲህ የሚታጨዱ አይደሉም። አንዳንዱን በረከት ከሞት ወዲያ ማዶ እንጂ ከሞት ወዲህ አናገኘውም። ለምሳሌ፡ ወደ ፊት የምንለብሰው ኢየሱስ ከሞት ከተነሣ በኋላ የነበረውን የሚመስለው ሰማያዊ አካል በዚህች ምድር የማንቀዳጀው በረከት ነው። አለመሞትም እንደዚያው። አለመሞት ከመቃብር ወዲያ የማንቀዳጀው በረከት ነው። ከሞት በኋላ ነው የማንሞተው እንጂ ከሞት ወዲህ ሁላችንም እንሞታለን። የውድቀትና የመርገም አንዱ ቅጣት ሞት ነው። ለዚህ ነው በመስቀሉ የተገኙት በረከቶች ሁሉ በዚህች ምድርና በዚህ ሥጋ ውስጥ ሆነን የምናጭዳቸው ሰብሎች ያልሆኑት።

ኢ.ሳ. 53ን ብቻ ሳይሆን ጠቅላላውን መጽሐፍ ቅዱስና በተለይም አዲሱን ኪዳን ስናይ የመሢሐ ሥጋ መልበስ ዋና ዓላማ ኃጢአታችንን ተሽከሞ ሊሞትና በሞቱም እኛን ሊያድን ነው። ይህ ደኅንነት ነው፤ ይህ እውነተኛው ፈውስ ነው! መሢሐ የቆሰለው ስለ መተላለፋችን፣ የሞተውም ስለ በደላችን ነው። በኢ.ሳ 53 የተጻፈው የጌታ ፈውስ ስለ ዘላለማዊቱ ነፍሳችን ድነት እንጂ ስለ አካላዊ ሥጋችን ፈውስ አድርጎ ማስተማር የስቃዩንና የመስቀሉን ዋጋ ማርከስ ነው። መስቀሉ ለሥጋ ፈውስ አለመሆኑን የሚያረጋግጥና ማቴ. 8፥16-17 ነው። ይህ ክፍል ይህንን በኢ.ሳ. 53፥4 የተጻፈውን በመጥቀስ፣ 'የታመሙትን ሁሉ ፈወሰ' ማለቱ ነው። ጌታ ሕመምንና ደዌን ለመፈወስ መስቀል አላስፈለገውም። ነፍሱን ለማዳን፣ ለኃጢአት ስርየት ግን ደሙ መፍሰስ ነበረበት! መሞት ነበረበት። የመስቀሉ ግብ ይህ ነው።

ይህ ክፍል በጴጥሮስም ተጠቅሶአል፤ 1ጴጥ. 2፥22-25። ለኃጢአት ሞተን ለጽድቅ እንድንኖር በሥጋው ኃጢአታችንን በእንጨት ላይ ተሽከመ። ጌታ ከዚህ ላነሰ ነገር አልተሰቀለም፤ አልሞተም። ከዚያ ያነሰውን ነገር ለማድረግ መስቀልና መሞት የለበትም። ስለዚህ በመገረፉ ቁስል ተፈወሰችሁ ሲል ስለ ሥጋዊ ሕመም ፈውስ አለመሆኑ ቁልጭ ብሎ የሚታይ ነው። ጌታ የሥጋችን ጠባቂና እረኛ ቢሆንም ጴጥሮስ የሚለን፣ 'ወደ ነፍሳችሁ ጠባቂና እረኛ ተመልሳችኋል' ነው። የሥጋ ፈውስን ከሞቱ በፊት ከፈወሰ፣ እርሱ ብቻ ሳይሆን ሐዋርያቱም ተፈከው በሥልጣን ከፈወሱ፣ የመስቀሉ ሞት ለሥጋ ፈውስ አይደለም ማለት ነው። ይህ ግልጽ ነው። እጅግ በጣም ግልጽ ነው። የመገረፉ ቁስል ለኛ ደሙ የመፍሰስ ቁስል ነው። የሥጋ ፈውስን ሳይገረፍና ሳይቆስልም ፈውሷል።

ጌታ በመስቀል ላይ ሳይሰቀል እርሱም ሐዋርያቱም ከፈወሱ መስቀልና የሥጋ ፈውስ አይቆራኙም። መቆራኘትም የለባቸውም። የፈውስ በረከት እንደ ጌታ ፈቃድ ቢኖርም የጌታን የመስቀል ሥቃይና ሞት ከአካላዊ ፈውስ ጋር የሚያቆራኙ ሰዎች ግዙፍ ስሕተትን በቃሉ ላይ እየፈጸሙ ያለ ሰዎች ናቸው። ከዚህ ስሕተት ተጠንቅቀን ልንጠበቅ መታጋት አለብን። የጌታን የመስቀል ሞት ከደኅንነታችን፣ ከዘላለማዊት ነፍሳችን መዳን ላነሰ ለምድራዊና ለሥጋዊ ጥቅም ማውረድ እጅግ ግዙፍ ስሕተት ነው።

ሳጠቃልል፡ ውሸታም ፈውስ አለ? አዎን አለ። ሐቀኛ ፈውስስ አለ? አዎን አለ። ፈውስ ግን 'ፈዋሽ' ወይም ተፈዋሽ አምጠው የሚወልዱት ነገር አይደለም። ጌታ እግዚአብሔር ሲፈቅድና እርሱ ሲፈቅድ ብቻ የሚፈጸም በረከት ነው። አንድ ቀን ደዌና ሕመም የማይነካው ለዘላለም ጌታ እግዚአብሔርን እያከበረ የሚኖር መንፈሳዊ አካል ይኖረናል። ይህ በመስቀሉ በኩል ያገኘውና የሚሆንልን የመዳናችን ቁንጮ ነው።

እግዚአብሔር ከአርያም ይባርካችሁ።

ዘላለም መንግሥቱ © 2015 (፪ሺህ፯) ዕዝራ ስነ ጽሑፍ አገልግሎት ezralit@gmail.com

ግልብጥ

ግልብጥ (GLBT) ጋብቻ

የአሁን የተለምዶ ስማቸው LGBT ነው። የአንድን ፊደል ቦታ ለአመቺነት አዙሬ GLBT (ግልብጥ) ብዬዋለሁ። LGBT በአጽኅሮት Lesbian, Gay, Bisexual, and Transgender ማለት ነው። በዚህ ጽሑፍ ግልብጥ ስለ ይህንን ማለቱ ነው። ቃላቱን በአጭሩ ለመተርጎም፣ Gay ከወንድ የሚተኛ ወንድ፣ Lesbian ከሴት የምትተኛ ሴት፣ Bisexual ከሁለቱም ጾታ የሚፈራረቁ፣ Transgender የሚታየው ገሃዱ ወይም ሲወለዱ የተፈጠሩበት ጾታቸው ማንነታቸውን እንደማይወክል የሚያምኑ ሰዎች፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ቀላጮች የሚባሉት ከነዚህ አንዱ ናቸው።

በJune ወር መጨረሻ የአሜሪካ ከፍተኛው ፍርድ ቤት (Supreme Court) የተመሳሳይ ጾታ ጋብቻን ሕጋዊ ባደረገበት በዚያው ቀን 'ድግግማው ዳገት' በሚል ርዕስ በፌስቡክ ላይ አጭር ጽሑፍ አካፍቼ ነበር። ያንን እንደ ማከብቢያ በማድረግ ከዚያ ልንደርደር። በJuly መጨረሻ ደግሞ ፕሬዚደንት አባማ ኬንያን በጎበኘ ጊዜ ይህንን ጉዳይ በማግኘት ሊወርፍ የሞከረው ሙከራ አልተሳካለትም። የኬንያው መሪ ምላሽ ጉዳዩ አገራዊም አንገብጋቢም አለመሆኑን ያሳየ ነው። ከግብረ ገብነት (ሞራል) አንጻር ያየዋል ብዬ ጠብቄ ነበር ይህ አልተወሳም። ፕሬዚደንት አባማ ከኬንያ ቀጥሎ ኢትዮጵያ ሲገባ ይህንን ርዕስ በግል ተወስቶ ካልሆነ በቀር በምንም ጋዜጣዊና ሕዝባዊ ንግግር ላይ አልተሰማም። የኢጋንዳና የሩስያ መሪዎች አቋማቸውን በግልጽ መናገራቸው በአንድ ሰሞን የምዕራብ ዜናዎች የተጥላሉ አድርጎአቸው ነበር። ተጽዕኖው ቀላል አይደለም፤ አይሆንምም። 'ትልቅ' እና አስተጋቢ መሪዎች በደቃቅ አገሮችና ሕዝቦች መሪዎች ላይ የሚያሳድሩት ተጋብተ መጠነ ሰፊ ነው። በግብረ ሰዶማዊነት ላይ ያላቸውን አቋም ግልጽ ያደረጉ አገሮች አቋማቸውን እንዲለውጡ ጫና ተደርጎባቸዋል፤ እየተደረገባቸውም ይገኛል።

አሁን ጾታቢስና ግልብጥ ቢሆንም የእስካሁኑ የአሜሪካ ሕግ የሚያውቀው የጋብቻ ትርጉምም በአንድ ወንድና በአንድ ሴት መካከል የተደረገ መጣመር ነበረ። ይህ መጽሐፍ ቅዱሳዊው ጋብቻ ነው። ከፍተኛው ፍርድ ቤት ነገሩን የአሜሪካን ሕገ መንግሥት እና የሕዝብን ድምጽ በትክክል ያስናሰለ አልነበረም። ይህ ውሳኔ እስከተወሰነበት እስካሁን የተመሳሳይ ጾታ ጋብቻን ሕጋዊ ያደረጉ ከ30 በላይ ግዛቶች ብናሩም በሕዝብ ድምጽ የተወሰነባቸው 4ቱ ብቻ ናቸው።

ውሳኔው በተላለፈ ዕለት ፕሬዚደንት አባማ፣ "የዛሬው ቀን ወደ እኩልነት በምናደርገው ሰልፍ ትልቅ እመርታ ነው። ጌዴ እና ሌዝቢያን (ግብረ ሰዶማውያን) ጥንዶች እንደማንም ሰው ሁሉ የመጋባት መብት ተቀዳጅተዋል። ፍቅር ያቸንፋል።" ብሎአል። በአንጻሩ፣ የተላለፈውን ውሳኔ በማስመልከት ፍራንክሊን ግራምስ ባወጣው የፌስቡክ መልእክቱ፣ "ዋናው ፍርድ ቤት ጋብቻን ከቶም አልተረጎመውም፤ ስለዚህን እንደገና ትርጉም ሊፈጥርለት መብት የለውም" ሲል ጽፎአል። በFOX NEWS በተደረገለት ቃለ መጠይቅም፣ "መንግሥታችን ኃጢአትን እየተቀበለ ብቻ ሳይሆን እያበረታታም በመሆኑ አዝናለሁ። ይህ በመሆኑ ስለ አገራችንም አዝናለሁ።" ብሎ በቀጣዮቹ ዓመታት ግልጽ ስደት እንደሚመጣ ብቻ ሳይሆን እግዚአብሔር ይህችን አገር እንደሚቀጣም ተናግሮአል።

እንደ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ክርስቲያን ስናየው የጉዳዩ መሠረታዊ ችግር እግዚአብሔርን ለማወቅ ባለመውደድ ምክንያት ለማይረገብ አእምሮ አልፎ መሰጠት ነው። ይህንን ወደ ኋላ እመለስበታለሁ። ሌላም ጉልህ ችግር

አለ፤ ያም፣ ሕግ ወይም ፍትሕ እና ግብረ ገብነት ወይም ሞራል መፋታታቸው ነው። እንደሚታወቀው የየትኛውም አገርና ሕዝብ ሕግ ሲረቀቅና ሲጸድቅ ሃይማኖታዊ መጽሐፍ ወይ በክብር ይገባል ወይም ታሳቢ ይሆናል። ይህ ካልሆነ ደግሞ በዘመናት ውስጥ በሕዝቡ ልቡና ጠልሎ የቆየው ኅሊናዊና ሞራላዊ ጫና በግልጽ ወደ እሳቤ ይገባል።

ሞራል እና ሕግ ከተለያዩ የሚደነገጉ ማናቸውንም ድንጋጌዎች ሕጋዊ የሚያደርጋቸው አብላጫ ድምጽ ሲሆን አብላጫ ድምጽን የሚፈጥረው ደግሞ ተሰሚ ቃል ነው። ቃሉ የሚደመጥ ድምጽ ብቻ ሳይሆን የሚሰማ ጫጫታና ጩኸትም ሊሆን ይችላል። በአሜሪካ በJuly መጨረሻ ጾታና ጾታዊነትን የሚመለከት ተጨማሪ የሕጋዊ ዜጋ መብት (civil rights) ድንጋጌ ወጥቶአል። ተግባራዊነታቸው ተከታይ ነው። ለምሳሌ፡

- ግልብጥ ጋብቻ የወንድና ሴትን ባልና ሚስትነት ማናቸውም መብቶችና ጥቅሞችን ያገኛል፤ ለምሳሌ፣ ማደጎ ልጆችን ወስዶ የማሳደግ መብት አላቸው።
- የሥራ አቀጣጠር ላይ ማዕቀብ አይኖርም፤ ለምሳሌ፣ ራሱን እንደ ሴት የሚያይ ወንድ እንደ ሴት ሊቀጠር ይችላል።
- በክርስቲያናዊ ወይም ሃይማኖታዊ ትምህርት ቤቶች ጾታዊ ሕግን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ማድረግ የማይታሰብና የሚያስቀጣ ሊሆን ነው። ቅጣቱ የተቋሙ መዘጋትም ሊሆን ይችላል።
- ማናቸውንም ግልጋሎት የመጠየቅ መብት አላቸው። ለምሳሌ፣ አንድ ቄስ ግልብጥ ጋብቻ አላጋባም ቢል፣ ወይም ኬክ ቤት የሠርግ ኬክ አላዘጋም ቢል ሊከሰሱ ወይም ፈቃዳቸውን ሊነጠቁ ይችላሉ። ከአሁኑ ይህ እየሆነ ነው።

እነዚህ ናሙና ብቻ ናቸው። ክሶች ወደ ፍርድ ቤት መሻገሪያድ ጀምረዋል። በJuly መጀመሪያ (የግልብጥ ጋብቻ ሕጋዊነት ገና ወር እንኳ ሳይሆነው) Bradley L. Fowler የተባለ ቀድሞ ወንጀለኛና እስረኛ የነበረ ሰው Zondervan እና Thomas Nelson የተባሉትን ሁለቱን ትልልቅ የክርስቲያን መጻሕፍትና መጽሐፍ ቅዱስ አሳታሚ ድርጅቶች በ70 ሚሊዮን ዶላር ካሳ በመጠየቅ ከሰሰ። ዋናው የክስ አሳብ በቆሮ. 6፡9 ላይ ያለውን ቃል homosexuals በሚል ቃል ተርጉመዋል የሚል ነው።³ መተርጎማቸው ብቻ ሳይሆን ኋላ ላይ በታተሙት እትሞች ቃሉን መለወጣቸውና ሲለውጡም አለማሳወቃቸው ነበር። ይህንን የሚመስሉ ከሳሾች ተሰልፈዋል፤ ይቀጥላሉም። ዓለማችን እያዘመመች ያለችበት መስመር የሳታ አዝማሚያ ግልጽ ነውና ሊጤንና ሊስተዋል ግድ ነው።

ከቅርብ ዐሠርታትና በተለይም ዓመታት ወዲህ በምዕራቡ ዓለም የተመሳሳይ ጾታ አንድነትና ብሎም ጋብቻ ምንም ልዩ ነገር እንዳልሆነ በትምህርት ተቋማት፣ በፊልሞች፣ በመገናኛ ብዙኃን እና በማኅበራዊ መገናኛዎች ሲናኝ ቆይቶአል። ጉዳዩ አስደንጋጭ እንዳይሆንና ተራና የተለመደ እንደሆነ ብቻ ሳይሆን ማኅበራዊ ተቀባይነት ያለው ከመሆን አልፎ ሕጋዊነትን እንዲቀዳጅ ነበር ጥረቱ። እነሆ፣ አሁን ሕጋዊ ሆኖአል። ከዚህ በኋላ ደግሞ ድግግማ ዳገት ከፊታችን ይጠብቀናል። የተራራ ዳገት ነው፤ የሚያድጥም ነው። ነገር ግን በተራሮች ላይ ጸንቶ የሚቆም የእግዚአብሔር ቤት ተራራ (ሚክ. 4፡1) አሁንም ሳይናወጥ አለ። እግዚአብሔር በዚህ የአሜሪካ ከፍተኛው ችሎት ውሳኔ የደነገጠና የተገረመ አይምሰለን። እርሱ አሁንም ለዘላለምም በዙፋኑ ላይ አለ።

ድግግማው መንገድ ቀላል አይሆንም። የሰዶማውያኑን ግብረ ሥጋዊ ኑሮ የሚያጥላሉና ይህንን አኗኗር የሚነቅፈውንና የሚያወግዘውን የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል የሚያስተምሩ ሰባኪዎችና አስተማሪዎች የጥላቻ ወንጀል

³ <http://www.christianpost.com/news/gay-man-files-70m-suit-against-bible-publishers-over-homosexual-verses-33219/>

ተከላከላችሁ ሊሆኑ ይችላሉ። የሚነቅፈውን ብቻ ሳይሆን ትክክለኛውን የሚያግጥሙትንም የሚሰብኩ የጥላቻ ወንጀል ክስ ሊሰነዘርባቸው ይችላል። ሰዶማውያንን አላጋጋም የሚሉ መጋቢዎች ፈቃዳቸውን ከመነጠቅ የከፋ እርምጃ ሊደርስባቸው ይችላል። በሕዝብ ዘንድ የሚፈጠረው ስሜት በጊዜ ውስጥ የሚታይ ይሆናል። ይህንን ሳይሆን አይቀርም የGLAAD የተባለው የግልብጥ ድርጅት መሪ የሆኑት ሴራ ኬት ኤሊስ፣ "ዛሬ ፍቅር በማሸነፉ አገራችን ወደ ፍጹም አንድነት መጥቶአል፤ እውነትም ሰዎች ሁሉ እኩያ ፍጡራን ናቸው፤ ፍትሕም የሁሉም ናት።" ብላ ሕግ ብቻውን ግን ገለልተኝነትን አያስወግድም፤ የሚያስወግደው ሕዝብ ነው ብላለች።⁴ የሕግ አቀባይነት የሕዝብ ተቀባይነትን ዋስትና አያስጨብጥም።

ይህ ከጥንትም የነበረ ኃጢአት ከቅርብ ዓመታት ወዲህ አወዛጋቢና አከራካሪ፣ አጠያያቂና አለያይ እየሆነ ቢመጣም በተለይ በአገራችን አብያተ ክርስቲያናት ጉባኤዎች የተሰበከም ሆነ ትምህርት የተሰጠበት ጉዳይ አይደለም። እንደ አማካይ አገልጋይ ራሴን ብቅጥር እኔ በዚህ ርእሰ ላይ ለመጀመሪያ ጊዜ የተጠየቅሁትና ያስተማርኩት አንዴ ብቻ፣ እርሱም በቅርብ የጥምቀት ትምህርት ከማስተምራቸው አዳዲስ ክርስቲያኖች መካከል አንዱ ስለ ጉዳዩ ባነሣች ጊዜ ነው። መጽሐፍ ቅዱሳዊ አማኞች ለሆንን ጉዳዩ ግልጽ ነው። መጽሐፍ ቅዱሳዊው ጋብቻ እግዚአብሔር አዳምን እና ሔዋንን ወንድ እና ሴት አድርጎ ከፈጠረ በኋላ የተፈጸመው መጣመር ነው።

የሰዶም ሰዎች ኃጢአት በእርግጥ ግብረ ሰዶም ብቻ አልነበረም። ከኃጢአቶቻቸው መካከል ግን በዘፍ. 18 እና 19 የታየው ሰዶማዊነትም ይገኝበታል። ግብረ ሰዶም ወይም ሰዶማዊነት የሚለው ቃል የተቀመረው ከዚህ ነው።

ዘፍ. 13፡13 'የሰዶም ሰዎች ግን ከፉዎችና በእግዚአብሔር ፊት እጅግ ኃጢአተኞች ነበሩ' ይላል። ይህ ጠቅላላ ኃጢአት ነው። የአይሁድን ኃጢአት በማነጻጸር ጥቅል ኃጢአታቸውን ሲጠቅሱ ነቢያቱ ሊሳይያስና ሕዝቅኤል ተናግረዋል። በኢሳ. 3፡9 'የፊታቸውም እፍረት ይመስከርባቸዋል እንደ ሰዶምም ኃጢአታቸውን ያወራሉ፣ አይሠውሩአትም።' በሕዝ. 16፡49 ደግሞ፣ 'እነሆ፣ የእናትሽ የሰዶም ኃጢአት ይህ ነበረ ትዕቢት እንጀራን መጥገብ መዝለልና ሥራ መፍታት በእርስዋና በሴቶች ልጆችዋ ነበረ' ተብሎላቸዋል።

በዘፍ. 18፡20-21 እግዚአብሔርም አለ፡- የሰዶምና የገሞራ ጩኸት እጅግ በዝቶአልና፣ ኃጢአታቸውም እጅግ ከብዳለችና፣ እንግዲህስ ወደ እኔ እንደ መጣች እንደ ጩኸትዋ አድርገው እንደ ሆነ ወርጄ አያለሁ እንዲሁም ባይሆን አውቃለሁ። ይህ ነጠላ ኃጢአት ነው። ምናልባት በዘፍ. 19 የምናየው ወደ ሎጥ ቤት የገቡትን ሁለት መላእክት (መላእክት መሆናቸውን ሳይሆን ሰዎች ብቻ ነው የመሰላቸው) ሊደፍሩ የሞከሩትን መከራ ይመስላል። በዝርዝር የተጻፈው ይህ ነው። በቁ. 4-5 'የዚያች ከተማ የሰዶም ሰዎች' ይላል። 'በዚህ ሌሊት ወደ ቤትህ የገቡት ሰዎች ወዴት ናቸው? እናውቃቸው ዘንድ ወደ እኛ አውጣቸው።' ወንዶች ናቸው፤ ብዙም ናቸው። ጥያቄያቸው ለማወቅ ነው። ማወቅ ማለት ለዕብራውያን የአካላዊ ግጥነት ቋንቋ ነው። እዚያው ቁ. 8 ወይም ዘፍ. 4፡1፤ ማቴ. 1፡25 ይህንን ይገልጡልናል። እንግዲህ ይህ የቡድን አስገድዶ መድፈርም ነው። ከአስገድዶ መድፈር ጋር ራሱ ግብረ ሰዶማዊነት ግልጹ ኃጢአት ነው። ነጠላው ኃጢአት ይህ ሳይሆን አይቀርም።

ግልብጥ ጋብቻ ጸያፍ መሆኑ በቃሉ ውስጥ በፍዝ ሳይሆን በግልጽ ተጽፎአል። ዘሌ. 18፡22 ከሴትም ጋር እንደምትተኛ ከወንድ ጋር አትተኛ ጸያፍ ነገር ነውና ብሎ በቁ. 24-28 መዘዙን ወይም ቅጣቱን ይናገራል። ዘሌ. 20፡13 ማናቸውም ሰው ከሴት ጋር እንደሚተኛ ከወንድ ጋር ቢተኛ

ሁለቱ ጸያፍ ነገር አድርገዋል ፈጽመው ይገደሉ ደማቸው በላያቸው ነው። ይላል። ያስመርኳቸውን ሐረጎች ከአዲስ ኪዳን ቃል ጋር ለማያያዝ እሞክራለሁ። ከላይ የጠቀስኩት ሁለቱን ማተሚያ ድርጅቶች የከሰሰው ሰው 1ቆሮ. 6፡9ን በመጥቀስ ነው homosexuals ተብሎ የተተረጎመው ቃል ትክክል አለመሆኑን ሊያሳይ ነው የሞከረው። ቁጥር 9ን ብቻ ከማየት የተያያዘ ስለሆነ 1ቆሮ. 6፡9-11ን እንይ፤ እንዲህ ይላል፤

ወይስ ዓመፀኞች የእግዚአብሔርን መንግሥት እንዳይወርሱ አታውቁም? አትሳቱ፤ ሴቶችን ቢሆን ወይም ጣዖትን የሚያመልኩ ወይም አመንዝሮች ወይም ቀላጮች ወይም ከወንድ ጋር ዝመት የሚሠሩ ወይም ሌቦች ወይም ገንዘብን የሚመኙ ወይም ሰከሮች ወይም ተሳታፊዎች ወይም ነጣቂዎች የእግዚአብሔርን መንግሥት አይወርሱም። ከእናንተም አንዳንዶቹ እንደ እነዚህ ነበራችሁ፤ ነገር ግን በጌታ በእያሱስ ክርስቶስ ስም በአምላካችን መንፈስ ታጥባችኋል፤ ተቀድሳችኋል፤ ጸድቃችኋል።

እዚህ ያስመርኩት ቃል ከላይ በዘሌ. 18፡22 እና 20፡13 ባሉት ጥቅሶች ካስመርኩት ጋር አንድ ነው። ከወንድ ጋር መተኛትና ከወንድ ጋር ዝመት መሥራት አንድ ናቸው። ብሉይ ኪዳን በዕብራይስጥ ቢጻፍም ጳውሎስ የተጠቀመው የሰባ ሊቃናት ትርጉም የተባለውን ይመስላል። በአዲስ ኪዳን ቋንቋና ብሉይ በግሪክ ቋንቋ በተጻፈባቸው ትርጉምም ቃሉ አንድ ነው። ከወንድ ጋር መተኛት የተባለው αρσενοκος አርሴኖስ እና κοιτην ኮይቴን የሚሉ ቃላት ናቸው። ከሁለቱ የዘሌዋውያን ጥቅሶች አንዱን እንይ፤ ሌዋ. 20፡13 και ος αν κοιμηθη μετα αρσενοκος κοιτην γυναικος βδελυγμα εποιησαν αμφοτεροι θανατουσθωσαν ενοχοι εισιν. የግሪኩ 1ቆሮ. 6፡9 የተጠቀመው ቃል αρσενοκοιται አርሴኖኮይታይ የሚል ነው። αρσενοκος አርሴኖስ፣ ወንድ እና κοιτην ኮይቴን፣ መተኛት የሚሉትን ሁለት ቃላት አዳብሎ የተሠራ አንድ ቃል ነው። አንድ ቃል ሆኖ ከወንድ ጋር ተኚዎች ማለት ነው። ወንድ ከወንድ ጋር ዝመት መሥራት፣ ወንድ ከወንድ ጋር መተኛት፣ ቃሉ ይኸው ነው። የ1879 እትም 'ከወንድ ጋር የሚተኙም' ይላል። መደበኛው ትርጉም ግብረ ሰዶማውያን ይለዋል። የሰዶም ግብርነቱ ከላይ በዘፍ. 18 እና 19 ያየነው ነው። በጢሞ. 1፡9-11 ያለው ቃልም ከላይ ካየነው ቃል ጋር ተመሳሳይ ነው።

ቀላጮች የሚለውን ቃል እንመልከት። የደስታ ተ/ወ መዝገበ ቃላት 1ቆሮ. 6፡9ን በማጣቀስ፣ ጌቶች፣ መኳንንት፣ ባለጠጎች ብሎታል። ቀላጭን ደግሞ ጌታ ባለጠጋ፣ ኃብታም፣ ሰውነቱ የሚያምር፣ ጭፍጭፍ የሚል ይላል።⁵ ይህ ትርጉም ከአዲስ ኪዳን ቃል አንጻር ሲታይ የሳሳና ሙሉ ያልሆነ ነው። የአዲስ ኪዳን ቀላጮች የሚለው ቃል μαλακός ማላኮስ የሚል ነው። ከ1ቆሮ. 6፡9 ሌላ ይህ ቃል አንድ ነገር ለመጥቀስ በሁለት ስፍራዎች ተጽፎአል። ማቴ. 11፡8 እና ሉቃ. 7፡25። በሁለቱም ስፍራ ጌታ ስለ መጥምቁ የሐንስ ሲናገር ምን ልታዩ ወደ ምድረ በዳ ወጣችሁ ካለ በኋላ፣ ምን ልታዩ ወጣችሁ? ቀጭን ልብስ የለበሰውን ሰው? እነሆ፣ ጌጣኛ ልብስ የሚለብሱና በቅምጥልነት የሚኖሩ በነገሥታት ቤት አሉ። ባለበት ስፍራ ያለው ቀጭን የሚለው ቃል ነው።

ቀላጭ ማለት እንግዲህ ረቂቅ ሥራ የሆነ፣ ስስ፣ ለስላሳ፣ ቀጭን፣ ማለት ሆኖ ሴቶችን ሳይሆን ሴታ-ሴት ወይም ሴትኛ የሆኑ ወንዶችን የሚገልጥ ቃል ነው። መደበኛው ትርጉም ወንድዎች ይላል። የደስታ ተ/ወ ትርጉም ወንድዎን የወንድ ዕቃ ይልና፣ ምልምል ወንድ፤ ሴት ወይዘሮ መርጣ የመለመለቸው መልክ ቀና ወንድ ይለዋል።⁶ ይህኛው ትርጉም μαλακός ማላኮስ የሚለውን ቃል ለመግለጥ ጎራዳ የሚሆነው ወንድዎ ለሴት ወይዘሮ የተመለመለ ምልምል መሆኑ ነው። በሕዝ. 23፡20 ካለው

⁴ <http://www.glaad.org/blog/glaad-responds-historic-supreme-court-decision-favor-marriage-equality>

⁵ ደስታ ተክለ ወልድ፤ ዐዲስ ያማርኛ መዝገበ ቃላት፤ አርቲስቲክ ማተሚያ ቤት፤ ዐዲስ አበባ፤ ፲፱፻፷፪ (1970)፤ ገጽ 1161።
⁶ ከላይ እንደተመለከተው፤ ገጽ 447።

ምልምል የሚለው ቃል አንጻር ሲታይ ምልምል የወንድ ቁጣትን የሚገልጥ ቃል ነው። የቆሮ. 6፥9 ቀላጮች የሚው ቃል ግን ከምልምልም ሆነ ከወንድቃም ይልቅ ለወንድ ራሱን የሚሰጥ ሴት ያልሆነ ሴቱ ሰው ማለት ነው።

በሮሜ 1፥27 ሴቶቻቸውም ለባሕርያቸው የሚገባውን ሥራ ለባሕርያቸው በማይገባው ለወጡ፤ ይላል። ልክ ወንዶች ከወንዶች እንደሚተኙ ሴቶችም ከወንድ ጋር እንደሚተኙት ከሴቶች ጋር ሲተኙ ነው። ለናህርያቸው የሚገባው የተፈጠሩበት ለወንዶች መስጠት ሲሆን የማይገባ የተባለው የዚህ ተቃራኒ የሆነው ራሳቸውን ለሌላ ሴቶች መስጠታቸው ነው።

በግልብጥ ሰዎች ዘንድ የሚደረገው ሩካቤ የኑሮ ዘይቤና የዝንባሌ ጉዳይ ተብሎ እንዲታወቅ ትልቅ ግፊት ተደርጓል። ግን አይደለም። እግዚአብሔር ተሳስቶ አይደለም ፍጥረትን ወንድና ሴት አድርጎ የፈጠረው። አዳምን ከፈጠረ በኋላ ሔዋንንም የፈጠረውና እንዲበዙና እንዲባዙ፤ ምድርንም እንዲሞሉ መናገሩ ሌላ ዘይቤና ዝንባሌን ሰጥቶ አይደለም።

'እግዚአብሔር እንዲህ አድርጎ ፈጠረኝ፤ ልለውጠው የማልችለው ተፈጥሮ ነው' የሚባል ነገርም አይደለም። ቢሆን ኖሮ ሐዋርያው ጳውሎስ፤ ከእናንተም አንዳንዶቹ እንደ እነዚህ ነበራችሁ፤ ነገር ግን በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም በአምላካችንም መንፈስ ታጥባችኋል፤ ተቀድሳችኋል፤ ጸድቃችኋል አይልም ነበር። ከእናንተም አንዳንዶቹ እንደ እነዚህ ነበራችሁ፤ አለ እንጂ፤ 'አሁንም ናችሁ' አላለም። በቆሮንቶስ እንደዚያ የነበሩና ኋላ ክርስቶስን አግኝተው የታጠቡ፤ የተቀደሱና የተጸደቁ (የ1879ኙ ትርጉም ቃል ደስ ይላል፤ ተጸደቃችሁ ይላል) ፍጹም የተለወጡ ሰዎች ሆነዋል። ስለዚህ ይህ የምርጫና የፍላጎት ባህርይ እንጂ የተፈጥሮ ግዴታ አለመሆኑና ደግሞም በክርስቶስ ሲሆኑ የሚለወጥ መሆኑ ከቆሮ. 6፥ 11 ይታያል። ተስፋ አለ፤ የመታጠብ፤ የመቀደስ፤ የመጽደቅ ተስፋ አለ።

ግልብጥ የተለመደ እንጂ የተፈጠረ ወይም የተወረሰ ባህርይ አይደለም። የሮሜ መልእክት የመጀመሪያ 3 ምዕራፎች የሰው ኃጢአተኝነት በግልጽ ቋንቋ የተበራራባቸው ምዕራፎች ናቸው። በሮሜ 1፥25-32 በተለይ ቁ. 24-28 ይህንን የግልብጥ ባህርይ ይናገራል። ፡፡፡ ስለዚህ እርስ በርሳቸው ሥጋቸውን ሊያዋርዱ እግዚአብሔር በልባቸው ፍትወት ወደ ርከስነት አሳልፎ ሰጣቸው፤ ይህም የእግዚአብሔርን እውነት በውሸት ስለ ለወጡ በፈጣሪም ፈንታ የተፈጠረውን ስላመለኩና ስላገለገሉ ነው፤ እርሱም ለዘላለም የተባረከ ነው፤ አሜን። ስለዚህ እግዚአብሔር ለሚያስነውር ምኞት አሳልፎ ሰጣቸው፤ ሴቶቻቸውም ለባሕርያቸው የሚገባውን ሥራ ለባሕርያቸው በማይገባው ለወጡ፤ እንዲሁም ወንዶች ደግሞ ለባሕርያቸው የሚገባውን ሴቶችን መገናኘት ትተው እርስ በርሳቸው በፍትወታቸው ተቃጠሉ፤ ወንዶችም በወንዶች ነውር አድርገው በስሐተታቸው የሚገባውን ብድራት በራሳቸው ተቀበሉ። እግዚአብሔርን ለማወቅ ባልወደዱት መጠን እግዚአብሔር የማይገባውን ያደርጉ ዘንድ ለማይረባ አእምሮ አሳልፎ ሰጣቸው፤ ይላል።

አሳልፎ ሰጣቸው የሚሉትን ሁለት ሐረጎች ተመልከቱ። በቁ. 24ም አሳልፎ ሰጣቸው የሚል ሐረግ አለ። ስለዚህ እርስ በርሳቸው ሥጋቸውን ሊያዋርዱ እግዚአብሔር በልባቸው ፍትወት ወደ ርከስነት አሳልፎ ሰጣቸው፤ እነዚህ ሰዎች አልፈው የተሰጡ ሰዎች ናቸው። አልፈው የተሰጡት ለሚያስነውር ምኞት፤ ለማይረባ አእምሮና ወደ ርከስነት ነው። አልፈው የተሰጡበት ምክንያት ደግሞ እግዚአብሔርን ሊያመልኩትና ሊያውቁት ባለመውደዳቸው ብቻ ሳይሆን ባለመውደዳቸው መጠን ነው። የበለጠ አለመውደዳቸው የበለጠ አልፈው የተሰጡ ያደርጋቸዋል።

የምትይዝ፤ የምትከለከል የእግዚአብሔር እጅ ስትለቅቀን ወደ ምኞታችን እንነጉዳለን። የነዚህ ሰዎች ምኞት የሚያስነውር ምኞት ነው። ከመመናት ካልታቀቡ ከማድረግ አይከለከሉም። ምኞታቸው ነውርና ርከስነት ነው።

የማይረባ አእምሮ ረብ የሌለው፤ የተጣለ፤ ውዳቂ፤ ያልበቃ ማለት ነው። ተመሳሳይ አሳብ በቆሮ. 9፥27፤ 2ጢሞ. 3፥8፤ ቲቶ 1፥16፤ ዕብ. 6፥8 ይገኛል።

ግልብጥ የተለመደ እንጂ የተፈጠረ ወይም የተወረሰ ባህርይ አለመሆኑን የምናውቀው በቃሉ ከተጻፈው ተነሥተን ነው። እግዚአብሔር በመጀመሪያ ወንድና ሴት አድርጎ መፍጠሩን ጌታ በማቴ. 19 በግልጽ ተናግሮአል። እርሱ ግን መልሶ እንዲህ አለ፡- ፈጣሪ በመጀመሪያ ወንድና ሴት አደረጋቸው፤ አለም፤ ስለዚህ ሰው አባቱንና እናቱን ይተዋል፤ ከሚስቱም ጋር ይተባበራል፤ ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ የሚለውን ቃል አላነበባችሁም? ስለዚህ አንድ ሥጋ ናቸው እንጂ ወደ ፊት ሁለት አይደሉም። እግዚአብሔር ያጣመረውን እንግዲህ ሰው አይለየው። ወንድና ሴት ናቸው የተፈጠሩት። ይህ የቤተ ሰብ አሃድ ነው። አባት፤ እናት፤ አባትና እናትን ትቶ ከሚስት ጋር የሚጣበቅ ልጅ።

ጳውሎስ በኤፌ. 5፥31-32 ላይ ይህንኑ ቃል በመጥቀስ ባልና ሚስትን የክርስቶስና የቤተ ክርስቲያን አንድነት መግለጫ ምሳሌ ያደርገዋል። እንደ ግልብጥ ጋብቻ ከሆነ ባልና ባል ወይም ሚስትና ሚስት የክርስቶስ ራስና አካል ምሳሌ ከቶም ሊሆኑ እንደማይችሉ ግልጽ ነው። ምስሉም ተምሳሌቱም የማይሄድ ነው።

በመግቢያው የጠቀስኩትን የፌስቡክ ጽሑፍ በደመደምኩባቸው 3 ነጥቦች ይህንንም ልደምድም። እነዚህ ሦስት ነጥቦች በኛ በክርስቲያኖች ዘንድ ግን በታላቢነት ሊያዙና በውል ሊጨበጡ የተገባቸው ጉዳዮች ናቸው።

1. ኃጢአትንና ኃጢአተኝን ለይተን ማወቅ መቻል ጥበብ ነው። ኃጢአትን መጥላትና ኃጢአተኝን በክርስቶስ ፍቅር መውደድ ተገቢ ነው። ግልብጥነት (ስደማዊነት) ኃጢአት ነው። በቀስተ ደመና ቀለማት ቢያሸበርቁትም ሊያስውቡት የማይችሉት ኃጢአት ነው። ሰዎቹ ግን በእግዚአብሔር መልክና ምሳሌ የተፈጠሩ ዘላለማውያን ሰዎች ናቸው። ነፍስ ዘላለማዊት፤ ሲኖሩም የከፋ ስፍራ ነው። ሰዎችን ስናስብ ዘላለማዊት ነፍስን እናስብ።

2. በዘፍ. 2፥22-25 የተባለውና በጌታ በማቴ 19፥ 4-5 ፈጣሪ በመጀመሪያ ወንድና ሴት አደረጋቸው፤ አለም። ስለዚህ ሰው አባቱንና እናቱን ይተዋል፤ ከሚስቱም ጋር ይተባበራል፤ ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ የሚለውን ቃል አላነበባችሁም? ተብሎ ተደገመው እውነት እውነት መሆኑ አይጥፋን። መጽሐፍ ቅዱሳዊው ጋብቻ እግዚአብሔር አስቀድሞ የፈጠረው የወንድ እና የሴት ጋብቻ ነው። የተለያዩ አካላዊ፤ ስሜታዊ፤ ስነ ልቦናዊ፤ ማኅበራዊ ወዘተ ማመካኛዎች ቢሰጡትም ግልብጥነት ኃጢአት ነው። ፕሬዚደንት አባማ ከመመረጡ በፊትና በኋላ፤ በግልጽ ካልተጻፈው ከሮሜ 1 ይልቅ በግልጽ የተጻፈውን የተራራውን ስብከት መቀበል የተሻለ እንደሆነ ተናግሮ ነበር። ሮሜ. 1 ከመጠን በላይ ግልጽ ነው። ይህ ግልጽ ነው። ለሰዎችና ለዘመኑ የመስገድና ለእግዚአብሔርና ሊቃሉ የመቆም ልዩነት ይታወቀን።

3. የግልብጥነትን ኃጢአት በአጉሊ መነጽር እያየንና እያሳየን ግልብጥ ያልሆነ ዝመትና ግልመትናን፤ ሴቦኝነትና አመንዝራነትን፤ ዘማዊነትና ውስልትናን፤ እንዲሁም የኢንተርኔት የዕርቃን ብልግናን እንዳልተፈጠረ የመካድ ስሐተት ውስጥ እንዳንገባ እንጠንቀቅ።

እግዚአብሔር ዘመናችንን የምናውቅና የምናስተውል፤ ይልቁንም እርሱን አምላካችንን እግዚአብሔርን የምናውቅ ሰዎች ያድርገን።

ቃል ኪዳንን የሚበድሉትንም በማታለል ያስታል፤ ነገር ግን አምላካቸውን የሚያውቁ ሕዝብ ይበረታሉ፤ ያደርጋሉም። ዳን. 11፥32።

እግዚአብሔር ከአርያም ይባርካችሁ።

ዘላለም መንግሥቱ © 2015 (፪ሺህ፻) ዕዝራ ስነ ጽሑፍ አገልግሎት ezralit@gmail.com

እስላም እና ክርስትና

(ንጽጽራዊ አቀራረብ)

ክፍል ዘጠኝ

"ኢየሱስ አልተሰቀለም"

ባለፈው በክፍል ስምንት ሳይወድና ሳይፈልግ ቤተ ክርስቲያን አምላክ ብላ ሾመችው በማለት ዶ/ር ሙሐመድ ስለጻፈው አሳብ ተመልክተን ነበር። ዋናው አሳብ ኢየሱስ ሰው ብቻ አንጂ ከዚያ ያለፈ ምንም ሳይሆን ቤተ ክርስቲያን አመለኮተችው (መለኮት አደረገችው) ለሚለው የተሳሳተ መደምደሚያው ምላሽ ሰጥቼ ነበር።

ነገረ ክርስቶስ (Christology) ከክርስትና ትምህርቶች ጉልሁ ነው። ክርስቶስን በተመለከተ መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስተምራቸው ሦስት ዐበይት ትምህርቶች ጌትነቱ፣ ሞቱ እና ትንሣኤው ናቸው። ኢየሱስ ጌታ እንደ ሆነ በአፍህ ብትመስክር እግዚአብሔርም ከሙታን እንዳስነሣው በልብህ ብታምን ትድናለህና፤ ሮሜ. 10፡9። ቁርኣን እነዚህን ሦስቱንም ይቃወማል። ስለጌትነቱ ወይም አምላክነቱ ባለፉት ክፍሎች በስፋት አይተናል። በዚህ ክፍል ወይም በዚህና በቀጣዩ ክፍሎች ዶ/ር ሙሐመድ ሐሰት ነው የሚለውን ሞቱንና ትንሣኤውን እናያለን።

ዶ/ር ሙሐመድ በዚህ ክፍል፣ 'ተሰቅለዋል አልተሰቀለም?' በሚል ንዑስ ርእስ ስር ጌታ አለመሰቀሉን ለማስረዳት ይሞክራል። ይህንንም የመስቀል ገድል የቤተ ክርስቲያን ፈጠራ ሊያደርግ ሲሞክር፣ "ቤተ ክርስቲያን የኢየሱስን ስቅላት (ስቅላት ሌላ ቅጣት ቢሆንም ተርጓሚዎቹ ከግድ የለሽነታቸው የተነሣ ስቅላት ብለው ተርጉመውታል) ልዩ አጽንዖት ሰጥታ የመንግሥተ ሰማያት መግቢያ አድርጋዋለች" ካለ በኋላ፣ 'ትረካ' ላለው ለዚህ ጉዳይ ምላሽ ሲሰጥ እንዲህ ይላል፡

በዚህ ትረካ ላይ የምሰጠው ምላሽ ቁርኣን በጉዳዩ ላይ ከሰጠው ምላሽ ጋር አንድና ተመሳሳይ ነው። ኢየሱስ አልተሰቀለም የሚል። ለክርክር ያመች ዘንድ ለመናገር ያህል ግን በመርሕ ደረጃ የስቅላት አስፈላጊነትና ጥቅሙ ጥራሽ አይታየንም። የኢየሱስ መስቀል ወይም አለመስቀል በሰው ልጅ ሕይወት ላይ ምንም ዓይነት ተጽእኖ የለውም። ሊኖረውም አይገባም። በታሪክ ውስጥ ብዙ ሰዎች ተሰቅለዋል፤ ታንቀዋል፤ ከነሕይወታቸው ወይም ከሞቱ በኋላ በእሳት ተቃጥለዋል፤ በጥይት ተደብደበው ሞተዋል፤ ተጨፍጥፈዋል። ታዲያ ያንድ ሰው በመስቀያ ላይ ተሰቅሎ መሞት ግን የፈለገ ሰውም ቢሆን መስቀሉ መላውን የሰው ልጅ እንዴት ማዳን ይችላል?

ይልና ይህን ክፍል ሲደመድም እንዲህ ይላል፡

የትኛውን ነው የሚመርጡት? ኢየሱስን መስቀያ ላይ አድርገው በመግደል መድህን ማግኘት ወይስ በገዛ ራሱም እምነትና በበጎ ተግባር መድህን ማግኘት ይቻላል? ስለ ኢየሱስ የመስቀል ላይ ሞትና ምክንያቱ ምላሽ ከመስጠቴ በፊት ዶ/ር ሙሐመድ ወደዚህ መደምደሚያ ለመድረስ ከተንደረደረበት መንደርደሪያ መነሣት አስፈላጊ ስለሚሆን ቁርኣን ስለዚህ ጉዳይ ከሚለው እንነሣ። ሱረቱ አል-ኒሳብ ቁ. 157-8 እንዲህ ይላል።

4፡157-158 :- እኛ የአላህን መልክተኛ የመርየምን ልጅ አልመሰረክ ዓሳን ገደልን በማለታቸው (ረገምናቸው) ፤ አልገደሉትም፤ አልሰቀሉትምም ግን ለነሱ (የተገደለው ሰው በዓሳ) ተመሰለ እነዚያም በርሱ ነገር የተለያዩት፤ ከርሱ (መገደል) በመጠራጠር ውስጥ ናቸው፤ ሞርጣራን ከመከተል በስተቀር በርሱ ነገር ምንም ሰውቀት የላቸውም፤ በእርግጥም አልገደሉትም፤ ያልቀሩትን አላህ ወደርሱ አነሳው፤ አላህም አሸናፊ ሞበባና ነው።

ቁርኣን አልገደሉትም፤ አልሰቀሉትምም፤ ግን ለእነሱ (የተገደለው ሰው በዓሳ) ተመሰለ ይላል። ከላይ በተጠቀሰው ጥቅስ ውስጥ በገሃድ እንደሚታየው እንደ ቁርኣን ትምህርት ኢየሱስ አልሞተም። የተሰቀለና የሞተ ሰው አለ፤ ግን ያ ሰው ኢየሱስ ሳይሆን ኢየሱስን እንዲመስል የተደረገ ሌላ ሰው ነው።

በዚህ "አልገደሉትም፤ አልሰቀሉትምም ግን ለነሱ (የተገደለው ሰው በዓሳ) ተመሰለ" በሚለው ቃል ውስጥ ሁለት ትልልቅ ስሕተቶችን እናስተውል። ሁለቱንም በዝርዝር እናያቸዋለን።

ከዝርዝሩ በፊት ግን፣ 'ይህ ሌላ ሰው ማን ነው?' በሚለው ጥያቄ ላይ መስለሞች የሚያቀርቡት ማስረጃ መሠረት የሌለው ብቻ ሳይሆን በማንነቱ ላይ እስከ ዛሬ ድረስ የቀረቡት መልሶችም ብዙና እርስ በርስ የሚቃረኑ ናቸው። የተሰቀለው ሰው ጌታ በናይን ከሞት ካስነሣው ወጣት እስከ ኢየሱስ ወጣት ደቀ መዝሙር፤ እስከ ቀሬናው ስምዖን፤ እስከ አስቆሮቱ ይሁዳ እና በመካከል ያሉ ሰዎችንም ይጨምራል። ከመስለሞች ይህ ሰው ማን መሆኑን እርግጠኛ ሆኖ መናገር የሚችል ማንም የለም። ቁርኣንም ማንነቱን አይናገርም። እንዲያው ቢያንስ ለኢየሱስ ምትክ ሆኖ ስለሞተ ሊመሰገን መጠቀስ አልነበረበትም?

ባለፈው በክፍል ሰባት የጠቀስኳቸው አሕመዲያ የተባሉ መስለሞች ደግሞ ይህንን ሌላ ሰው በፈንታው ተሰቀለ የሚለውን አሳብ ጭራሹን የሚቃወሙና ኢየሱስ በመስቀል ላይ አልሞተም፤ ከመስቀል ወርዶ፤ አግጦ ድኖ፤ ከእናቱ ከማርያም፤ ከሚስቱ ከመግደላዊት ማርያምና ከደቀ መዝሙሩ ቶማስ ጋር ወደ ሕንድ ሄዶ፤ እዚያ ኖሮ፤ እዚያ ሞቶ ካሸሚር የሚባል ቦታ እንደተቀበረ ያስተምራሉ። መስለም ሆነው ሱረቱ አል-ኒሳብ ቁ. 157-8ን የማይቀበሉም አሉ ማለት ነው። ወደ ሁለቱ የተሳሳቱ ነጥቦች እንመለስ። የመጀመሪያው ነጥብ የተመሰለው ማን ነው? ሲሆን ሁለተኛው ያስመሰለው ማን ነው? የሚለው ነው።

የተመሰለው ማን ነው?

አንደኛ ስሕተት፣ የምትክ ልዋጭ። የኢየሱስ ሞት ምትካዊ ሞት ሲሆን (በኛ ምትክ ነው ፈቅዶ የሞተው) ለዚህ ምትካዊ ሞት ሌላ ምትክ ማስፈለጉ ነው አሳዛኙ ስሕተት። ይህ ኢየሱስ ያይደለው ኢየሱስን እንዲመስል የተገደደና የተመሰለ ተለውሞ የተሰቀለው ሰው ማን ነው? ደግሞስ በትክክል በወንጌሉ ውስጥ እንደተጻፈው ያለውን ኢየሱስን የሚወክልና የሚመስል ሰው ነው? በተለያዩ ሰዎች ምናባዊ ግምቶችና ከተነገሩ ተረቶች ሌላ ማን መሆኑን ለማረጋገጥ የተደረገ ሙከራ አለ?

ዶ/ር ሙሐመድ ስለተሰቀለው ሰው ይህን ይላል፤

እስላም በዚህ በስቅለት ጉዳይ ላይ ያለው አቋም በጣም ግልጽና ወጥነት ያለው ነው። ኢየሱስ ፈጽሞ አልተሰቀለም። የሰቀሉት በኢየሱስ የተመሰለበት ሌላ ግለሰብ ነበር።

ከቁርኣን መጽጻፍ በፊት እነዚህን የመሰሉ ነገሮች ኖረው አያውቁም ማለት አይደለም። ያውቃሉ። አንዳንዶቹ በአካል ሌላ ሰው ነው ሲሉ ሌሎች አካል መሰለ እንጂ አካል አልነበረም የሚሉ ናቸው። በጉልህ የሚታወቀው ዶሴቲዝም የሚባለው በሁለተኛው ምዕት ዓመት ብቅ ያለ ኑፋቄ ነው። ቃሉ δόκνησις (ዶኬሲስ) δόκειν (ዶኬይን) መሳይነት፣ መምሰል ማለት ነው። ኢየሱስ ሥጋ የለበሰ መሰለ እንጂ የአዳምን ሥጋ አልለበሰም ይላሉ። እነዚህ ይህን ማለታቸው ግን 'የተሰቀለው ሰው ክርስቶስን መሰለ' የሚለውን አሳብ ለቁርኣን አበድሮ ይሆናል እንጂ የዶሴቲስቶች አሳብ ክርስቶስ ሰውን መሰለ እንጂ አምላክ ብቻ ነው። አምላክ ደግሞ ሊሰቀል አይችልም፤ አይገባውምም፤ ስለዚህ የተሰቀለው ሌላ መሆን አለበት ወይም የተሰቀለ መሰለ የሚል ነው። ሥጋ መልበሱን፣ 'ሥጋ የለበሰ መሰለ' ይበሉ እንጂ አምላክነቱን ግን ይቀበላሉ። እንዲያውም ሥጋ ያልለበሰ ነው በማለታቸው አምላክነቱን ያገኙ

ይመስላቸዋል። የቁርኦን 'ተመሰለ' የሚለው ትምህርት ምንጭ ምናልባት ከዶሴቲስቶች ሊሆን ይችላል።

ባሲሊደስ የተባለ ከ117-137 በእስክንድርያ ያስተምር የነበረ ሰው ኢየሱስ ደክሞ ሳለ መስቀሉን የተሸከመው የቀሬናው ስምዖን ኢየሱስን እንዲመስል ተደርጎ ተሰቀለ፤ በዚያው ቅጽበት ደግሞ ኢየሱስ የቀሬናውን ስምዖንን መስሎ ቆመው ከሚያዩትና በተሰቀሉት ከሚስቁት አንዱ ነበር ይላል። ይህ ሰው ያስተማረውን ይህንን ነቁ የጻፈው ኢሬኔዎስ የተባለ መካቱ እምነት ነው።⁷

ኢብን ከቲር የተባለው ታዋቂ የቁርኦን ፊቺ ስለዚህ ጥቅስ (4፡157) በቁርኦን በ61ኛው ምዕራፍ ላይ ሲያብራራ ኢየሱስም ከ12ቱ ደቀ መዛሙርቱ ጋር ሳለ፤ በመልኩ እኔን መምሰል የሚፈልግና በኔ ፈንታ የሚሞት ቢኖር በገነት ከኔ ጋር እንዲኖር አደርገዋለሁ ይላቸዋል። ከደቀ መዛሙርቱ ሁሉ ወጣት የሆነው አንድ ጎልማሳ ፈቃደኛ ሆነ። ኢየሱስም እንዲቀመጥ ነገረውና ደግሞ ጥያቄውም አቀረበ። አሁንም ያ ወጣት ፈቃደኛ ሆኖ ቆመ። አሁንም እንዲቀመጥ ነግሮ ጥያቄውን ደገመ። ለሦስተኛ ጊዜ ወጣቱ ሲቆም፤ "እንግዲያውስ አንተ ነህ" አለው። ያኔውኑ የኢየሱስ መልክ በወጣቱ ላይ ተለጠፈበትና ኢየሱስን ሲመስል አላህ ኢየሱስን በጣራው ቀዳዳ አድርጎ ወሰደው። ሊይዙት የመጡትም ያንን ወጣት ወሰዱትና ሰቀሉት።⁸ አይሁድ ገደልነው ብለው ፎከሩ የተባለው ይህ ነው፤ ክርስቲያኖችም ተቃለው። እዚያ የነበሩት ደቀ መዛሙርቱ መታለላቸው ግን ከሁሉን የሚገርም ነው።

አንዳንድ ሙስሊሞች አጥብቀው የሚጠቅሱትና በአንዳንድ ሙስሊም ምሐራን በጣም የተወደደው የበርናባስ ወንጌል የተባለው በ15ኛ መቶ የተጻፈ የፈጠራ መጽሐፍ ከምዕራፍ 215 ጀምሮ እስከ መጨረሻው ድረስ፤ በተለይ ከ215-217 ድረስ ይሁዳ በኢየሱስ መልክ ተለውጦ ስለተሰቀለበት ሁኔታ በግሩም አተራረክ ይተርካል። ይሁዳ ኢየሱስን ሲመስል ኢየሱስን ግን አራት መላእክት ሚካኤል፤ ገብርኤል፤ ዑራኤል፤ እና ሩፋኤል ወደ ሦስተኛው ሰማይ ወሰደው አስቀመጡት። በፈንታው ይሁዳ መከራ ተቀበለ። ሲሰቀልም እንኳ፤ 'እግዚአብሔር ሆይ! ወንጀለኛው አምልጦ እኔ ያለ ፍትሕ እንድሞት ለምን ተውከኝ?' እያለ ይጮህ ነበር። ኢየሱስን ወንጀለኛ ማለቱ ለሙስሊሞችም ሳይቀፋቸው የሚቀር አይመስለኝም። ይሁን እንጂ፤ ይህ፤ '... እያለ ይጮኽ ነበር' የሚለው አገላለጽ አንድ ጉልህ ጥያቄ እንድንጠይቅ ያስገድደናል። በወንጌላቱ ውስጥ ኢየሱስ (ወይም ቁርኦን እንደሚለው ኢየሱስን የመሰለው ሰው) ተሰቅሎአል። ይህ የተሰቀለ ሰው ኢየሱስ ሳይሆን ኢየሱስን የመሰለ ሰው ከሆነ ከላይ እንዳየነው በበርናባስ ወንጌል የተጻፈውን የመሰለ በጣም ብዙ ነገር መናገር አለበት።

ፋሪስ አል ቃይራዋኒ (Faris Al-Qayrawani) የተባለ ጸሐፊ በመጽሐፉ ውስጥ ሌሎች ምንጮችን (ወሃብ ቢን ሙናባህ፤ ቀታዳ፤ ሙጃሂድ፤ አላማ ባጋዊ የሚባሉት) በመጥቀስ ሰባ ደቀ መዛሙርቱ እርሱን መሰሉ፤ ከነዚያ አንዱ ተያዘና ተሰቀለ ይላሉ ብሎአል። አቡ ሙሳ አል ሐሪሪ የተባለ ጸሐፊ ስምዖን (ምናልባት የቀሬናው?) እንደተሰቀለ ጽፎአል። ይህንን እንዲመስል ያደረገው ደግሞ ኢየሱስ ራሱ መሆኑንም ጽፎአል።⁹

ይህ መሳይ ወይም የተመሰለ ሰው ሊመልሳቸው የማይችላቸው ነገሮች መኖራቸው ነው። እንዲያው ሆነ ቢባል፤ ለመመሰሉ ማንም ይመስል፤ ይሁዳ ይሁን ወይም ስምዖን፤ ቶማስ ወይም መስለ፤ ማንም ይሁን ብቻ

ያ ሰው ኢየሱስን መስሎ ወይም በኢየሱስ ተመስሎ ወደ ሊቀ ካህናቱ ሸንጎ፤ እንዲሁም ወደ ጴጥላስ ቀርቧል ማለት ነው። ይህ ኢየሱስን ያልሆነ ሰው ወደነዚህ መርማሪዎች ሲቀርብ ሊል የሚችለውን ነገር በትክክል እናውቃለን። ማንም ሰው ያውቀዋል፤ ራሳችንን በዚያ ሰው ምትክ እንደተለወጠ ሰው አድርገን ብናስቀምጥ የምንመልሰውን መልስ እናውቀዋለን። መልሳችን ያ ሰው ከሚመልሰው መልስ ጋር ይገጣጠማል። ግን ይህ ሰው ከቀረበ በኋላ ኢየሱስ የመለሰውን መልስ ሊመልስ እንዴት ይችላል? እንዲያው ከአንዱ ወንጌል ብቻ ትንሽ ቆርሰን ትንሹን የማርቆስን ወንጌል እንይ፤ ኢየሱስን ያልሆነ ሰው፤ 'እኔ እርሱ አይደለሁም! በስሕተት ነው የያዘችሁኝ! ልቀቁኝ!' እያለ ይለፈልፋል እንጂ፤ እነዚህን ቃላት ይላል?

ወንበዴ እንደምትይዙ ሰይፍና ጐመድ ይዛችሁ ልትይዙኝ መጣችሁ? በመቅደስ ዕለት ዕለት እያስተማርሁ ከእናንተ ጋር ስኖር አልያዘችሁኝም፤ ነገር ግን መጻሕፍት ይፈጸሙ ዘንድ ይህ ሆነ አላቸው። ማር. 14፡48-49።

ደግሞ ሊቀ ካህናቱ ጠየቀውና፤ የቡሩክ ልጅ ክርስቶስ አንተ ነህ? አለው። ኢየሱስም፡- እኔ ነኝ፤ የሰው ልጅም በኃይል ቀኝ ሲቀመጥ በሰማይም ደመና ሲመጣ ታያላችሁ አለ። ማር. 14፡61-62።

ጴጥላስም ደግሞ፤ አንዳች አትመልስም? እነሆ፤ በስንት ነገር ያሳጡሃል ብሎ ጠየቀው። ኢየሱስም ከዚያ በኋላ ጴጥላስ እስኪደነቅ ድረስ ምንም አልመለሰም። ማር. 15፡4-5።

እነዚህ ሦስት ጥቅሶች ናሙና ብቻ ናቸው። ሌሎቹን ሦስቱን ወንጌላት ብንጨምር ብዙ ይህን የሚመስሉ እናቀርባለን። (ማቴ. 26-27፤ ሉቃ. 22-23፤ ዮሐ. 18-19) የተሰቀለው ሌላ ሳይሆን ኢየሱስ ለመሆኑ አስረጅኖ ነው። ይህ ሰው ኢየሱስን ሳይሆን ኢየሱስን እንዲመስል የተደረገውና የመሰለው ሰው ቢሆን ከላይ ያየነውን አለመናገር ብቻ ሳይሆን፤ 'በሐሰት ነው የምከሰሰው! እናንተ ሰዎች አይገባችሁም እንዴት?' ይል ነበር፤ አላለም። ዲዳ ካልሆነ በቀር። ዲዳ አለመሆኑ ደግሞ በመናገሩ ይታወቃል።

የተሰቀለውን ሰው አላህ መልኩን ቀይሮ ኢየሱስን ሲያስመስለው ውስጡንም ቀይሮ ራሱን ኢየሱስን እንደሆነ አድርጎ እንዲቀበል አደረገው ካልተባለ በቀር፤ ኢየሱስን ያልሆነ ሰው እንዲያው ዝም ብሎ ነፍሱን ላልፈጸመው ጥፋት አሳልፎ አይሰጥም። ያን ሁሉ የፍርድና የዳኝነት ሂደት (በርም 3 ጊዜ፤ በአይሁድ ሸንጎ 3 ጊዜ) ተፈትሾ ሲያልፍ ያ ሁሉ መርማሪ ይህ ሰው ኢየሱስ አለመሆኑን አለማወቃቸው ምንኛ የሚገርም ነው! የርም ፍርድ የነፍስ ቅጣት ከመፍረዱ በፊት በጥንቃቄ ችሎቱን የማካሄዱ ሂደት የታወቀና የተዘገበ ጉዳይ ነው። ወንጀለኛ ያልሆነ ሰው በአፍንጫቸው ስር አልፎ ለመስቀል ሞት ዳረጉ ማለት ታሪክ የሚነቀው ከስ ነው።

ኢየሱስን የመሰለው ሰውም እየጮኽ አለመሆኑን በመናገር ፈንታ፤ ክርስቶስ መሆኑን፤ ሲያስተምራቸው መኖሩን፤ የቡሩክ ልጅ መሆኑን በግልጽ ተናገረ። ሳይሆን እነዚህን ነገሮች ካለ ቀጣፊ ነው። ደግሞም ሰው ሁለት ነፍስ የለውምና ለአንዲቱ ይቆማል እንጂ በሐሰትና ለሐሰት ራሱን ለሞት አሳልፎ አይሰጥም። ይሁዳ ከሆነ ተሰቀለ የሚባለው ለ30 ብር ጌታውን አሳልፎ የሰጠ ሰው ለነፍሱያው ሳይሳሳ ራሱን ሰጠ ማለት ማንም የማያምነው ግምትና መላ ምት ነው። በመስቀል ላይ ሲሞት ጠላቶቹንና ያስቃዩትን፤ 'የሚያደርጉትን እያውቁምና ይቅር በላቸው' ሊል የሚችል ከኢየሱስ በቀር ሌላ ማን ሊሆን ይችላል? ይሁዳ?

የኢየሱስ እናት ማርያም እንኳ ሲናገራት ያ ድምጽ የሌላ መሆኑን አልጠረጠረችም። የተቀየረው ሰው መልኩ ብቻ ሳይሆን ድምጹም ተቀይሮ ነበር? ደግሞም ማርያም እናቱ ሳትሆን እንደ እናቱ አድርጎ ይናገር ነበር።

እንግዲህ በጥቅሉ ሲታይ ይህ ተመሰለ የሚባለው ነገርና ተመሰለ የተባለው ሰው ማስረጃ የሌለውና እርስ በርስ የተቀዋወመ ነው።

⁷ Irenaeus, Against Heresies, Book 1 Ch. 24, 4 (electronic version)
⁸ Tafsir Ibn Kathir, electronic version, ch. 61.
<http://www.tafsir.com>.
⁹ Faris Al-Qayrawani, Was Christ Really Crucified?
electronic version at: <http://www.the-good-way.com/eng/books/4360/format-xml>

በእርግጥ የሞተው ኢየሱስ መሆኑን እና የመሞቱንም አስፈላጊነት እመለስበታለሁ። ከዚያ በፊት ግን የተመሰለውን ልናይ እንደሞከርን ያስመሰለውን ደግሞ እንይ።

ያስመሰለው (እንዲመስል ያደረገው) ማን ነው?

ሁለተኛ ስሕተት፡ አሳቸና ለሞጭ። ሁለተኛው፡ ይህ ትልቅ የማሳትና ማሳሳት ስሕተት እንዲፈጠር ምክንያት የሆነ መኖሩ ነው። ጥቅሱን እንደገና እንይ።

እኛ የአላህን መልክተኛ የመርየምን ልጅ አልመሲሕ ዒሳን ገደልን በማለታቸው (ረገምናቸው)፤ አልገደሉትም፤ አልሰቀሉትምም ግን ለነሱ (የተገደለው ሰው በዒሳ) ተመሰሉ።

በመጀመሪያ፡ አይሁድ የማርያምን ልጅ መሢሐን ኢየሱስን ገደልነው ብለው አላሉም። ይህ ተፈልጎ የማይገኝ ቃል ነው። ታዲያ ካልገደሉት ለምን ተረገመ? ገደልነው ስላሉ? አይሁድ በመስቀል ላይ ሰውን ሰቅለው መግደል ወጋቸው አይደለም። መስቀል ርማውያን ርማዊ ያልሆነ ሰውን የሚቀጡበት የስቃይ ቅጣት ነው። በመገደሉ የተደሰቱ አይሁድ የማርያምን ልጅ ኢየሱስን፡ 'ይህን ሐሰተኛ ገደልነው' ነው የሚሉት እንጂ መሢሕ ብለው አይጠሩትምና፡ 'የአላህን መልክተኛ አልመሲሕ ዒሳን ገደልን' አይሉም። መሢሐቸው አይደለምና። ተከታዮቹ ብቻ ናቸው መሢሕ፡ ክርስቶስ ብለው የሚጠሩት። መሢሕ ብለው የሚጠሩቱ ደግሞ 'ገደልነው' ብለው አያቅራሩም፤ አይገድሉትምና። ይህ ከቁርአን ውስጣዊ ግጭቶች አንዱ ነው።

እንደ ቁርአን ትምህርት ይህ ሰውን የመለወጥ ችሎታ የማንም ሰው ሳይሆን የአላህ ብቻ ነው። ይህ የተገደለው በዒሳ መመስል ደግሞ ትልቅ ማሳሳትና ማሳት መሆኑ ግልጽ ነው። ይህ ብቻ አይደለም፤ ከዚህ የከፋው ማሳት ደግሞ እነዚያ ሁሉ የኢየሱስ ተከታዮች ኢየሱስ ሳይሞት የሞተ መስሏቸው ተሳስተዋልና፤ ከዚያ ደግሞ ምናልባት እርሱን የሚመስል ሰው በሦስተኛው ቀን የተነሣ መስሎ ታይቷቸዋልና ለዚህ ስሕተትና ለክርስትና እምነት መጀመር ምክንያት የሆነው ይህ አላህ የፈጠረው ስሕተት ነው ማለት ነው። የሞተው፡ የተመሰለው ነው ከተባለ ታዲያ ከሞት የተነሣው? እና ከተነሣ በኋላ ኢየሱስ ነኝ እያለ እየታየ ቀጠለ? ወይስ ጨርሶ አልተነሣም ይህኛውም?

አላህ ኢየሱስን መውሰድ ከቻለ ሌላ ሰው እርሱን መስሎ እንዲሰቀል ማድረግ ለምን አስፈለገው? ይህ መመለስ ያለበት ጥያቄ ነው። ዓይናቸው እያየች ውስድ ማድረግ ሲችል፡ ሰው እርሱን እንዲመስል፡ ያ ሰው ተሰቅሎ መከራ እንዲያይ፡ በዚያ ላይ ደግሞ ክርስትና የሚባል ሃይማኖት እንዲፈጠር ምክንያት ለምን አስፈለገ? ይህ መመለስ አለበት።

ኢየሱስ አይሁድም ርማውያንም እያየት ቢወሰድ እኮ ስሕተታቸው ገብቶቸው ንስሐ ለመግባት ዕድል ያገኙ ነበር። ነገር ግን ኢየሱስ ከተወሰደና በፈንታው እርሱን የሚመስል ከተሰቀለ ሰዎች ኢየሱስ የተሰቀለ መስሏቸው ሊሳሳቱ በቅተዋል። ይህ አሳሳቸነት ነው። ሐዋርያቱ የሰበኩት ኢየሱስ የተሰቀለው ኢየሱስ ሳይሆን በፈንታው የተሰቀለው ሌላ ኢየሱስ ነውና ይህ ስሕተት ደግሞ እስከ 600 ዓመታት ድረስ ያልተስተካከለ ስሕተት ነውና ለዚህ ስሕተት ተጠያቂው ማን ነው? አላህ። ስለዚህ አላህ ያሳስታል፡ ያስታል ማለት ነው። ቢያንስ ማረሚያው ከ600 ዓመታት በኋላ እስኪላክ ድረስ የነበሩት ሰዎች ሁሉ ስተዋል። አሁን ያለው ክርስትናም በዚያ ላይ የተመሠረተ ስለሆነ አሁን ያሉትም ተሳስተዋል። በጠቅላላው ክርስትና እንዲፈጠር በማድረግ ተጠያቂው አላህ ነው ማለት ነው። ይህ ሁሉ ሕዝብ ወደ ስሕተትና ወደ ዘላለማዊ ጥፋት እንዲሄድ ያደረገው አላህ ነው ማለት ነው።

ኢየሱስ ተአምራት ማድረግ ይችላል፤ ቁርአንም እንደሚመሰክረው ብዙ ተአምራት አድርጎአል። ሊይዙት የመጡትን ደግ አመድ ማድረግ ሲችል ለምን ዝም አላቸው? ለምን ሌላ በፈንታው እስኪለወጥላት ዝም አለ?

ወይም ለምን ራሱ ሌላው እርሱን እንዲመስል ለወጠ? ይህ ባህርይ የኢየሱስን ይመስላል? እንኳን የመጽሐፍ ቅዱሱን ኢየሱስ፡ የቁርአንን ዒሳንም አይመስልም። አይሁድ ሊገድሉት ሲሞክሩ ይህ የመጀመሪያ አይደለም። ከዚህ በፊት አምልጦአል፤ ጊዜው ስላልደረሰ። አሁንም ቢፈልግ ማምለጥ ይችላል። ግን አልሞከረም፤ ጊዜው ስለሆነ። ሲችል ለምን አላደረገም? መመለስ አለበት?

ሌላው ኢየሱስን መስሎ እንዲሞት ለማድረግ ኢየሱስ በመጀመሪያ ለመሞት አለመፈለግ አለበት። አንዳንድ መስሎች ጌታ በጌቴሌማኒ የጸለየውን በመጥቀስ፡ 'ሊሞት ሳይፈልግ ነው የሞተው' ሊሉ ይሞክራሉ። ኢየሱስ ከመጀመሪያን እንደሚሞትና ምን ዓይነት ሞት እንደሚሞትም በግልጽ ደግሞ ደግሞ ተንብዮአል። ሞትን አልሸሸም። ሲሸሸ ከቶ አልታየም። የመጣውም ስለዚህ ነው። ለመሞት እንዲያውም ፈቃደኛ ነበረ። ማንም አላስገደደውም። ሥጋ የለበሰውም ስለዚህ ነው። በፈቃዱ ነው ነፍሱን ያኖራት፤ የሐ. 10፡18 እኔ በፈቃዱ አኖራታለሁ እንጂ ከእኔ ማንም አይወስዳትም። ላኖራት ሥልጣን አለኝ ደግሞም ላነሣት ሥልጣን አለኝ ይህችን ትእዛዝ ከአባቴ ተቀበልሁ ይላል። ወደ ጌቴሌማኒ የሄደው ሊጸልይ እንጂ ሊደበቅ አይደለም። ሰይፍ እንዲገዙ የነገራቸው ትንቢቱ እንዲፈጸም እንጂ እንዲከላከልበት ወይም እንዲያጠቃበት አይደለም። ዓሳ አጥማጆች በሁለት ሰይፎች የሮምን ወታደሮች እንደማይገጥሙ ለዓለሙ ሁሉ የታወቀ ነው። አሳማኝ ምላሽ መስጠት አለበት እንጂ ለመሸሽ ሱራ 5፡157-158 ብቻ መጠቀስ የለበትም። አዲስ ኪዳንን የሚያህል መጽሐፍ እና ከአዲስ ኪዳን በኋላ ብዙ መቶ ዓመታት ቆይቶ የተነገሩ ሁለት ጥቅሶች መነጻጸር እንዴት ይችላሉ?

አላህ ይህንን ኢየሱስን ወስዶ፡ ሌላው ሰው ደግሞ፡ 'ግን ለእነሱ (የተገደለው ሰው በዒሳ) ተመሰሉ' እንደሚለው ካደረገ ምን እንዳደረገ እንመልከት። ቢያንስ አራት ትልልቅ ኃጢአቶች ወይም ቢያንስ ወንጀሎች ተፈጽመዋል። አራተኛው ከሁሉም የከፋው ነው።

ሀ. ከመጀመሪያም እንደሚሞት ነቢያቱ የተናገሩለትና ራሱም እንደሚሞትና በሦስተኛው ቀን እንደሚነሣ የተነበየው ኢየሱስ እንዳይሞት (ወይም እንዳልሞተ) ተደርጓል። (አንዳንዶች የአላህ ነቢይ እንዲያ ያለ የስቃይ ቅጣት መቀጣት የለበትም ይላሉ። ሊባል ይቻላል፤ ግን ራሱ ሙሐመድም እንዴት ባለ የስቃይ ሞት እንደሞተ ስናይ ይህ አባባል ትርጉም ያጣል። ሙሐመድ አንዲት አይሁዳዊት ከምግብ ጋር ባበላችው መርዝ ተመርዞ ተሰቃይቶ ነው የሞተው።)

ለ. ያለ ፈቃዱ አንድ ሰው እንዲገደል ተደርጓል። ማንም ሳይሞት በግልጽና በገሃድ፡ ኢየሱስ እየታየ መወሰድ ሲችል በስውር ተወስዶ፡ በፈንታው አንድ ይህ ሊሆንበት ያልተገባው ሰው ክፉና ጭካኔ የተሞላበትን የሮማውያን ቅጣት ሊቀበል ተደርጓል። ይህ ፍትሕ ሳይሆን ሊፍትሐዊ ፍርድ ገምድልነት ነው።

ሐ. ሰዎች ሁሉ ያ ሰው ኢየሱስን እንዲመስላቸው ሆነዋል ወይም ተደርገዋል። ይህ ጅምላ የሆነ ሰዎች ሁሉ ያልሆነ ነገርን ነው ብለው እንዲቀበሉና እንዲያምኑ የተደረጉበት አዚም ውስጥ ማስገባት የተፈጠረው በአላህ ነው። ሰዎች የሆነውን አልሆነም፤ ያልሆነውን ሆነ ብለው እንዲቀበሉ የተገደዱበት ሁኔታ ውስጥ ያለ ምንም አማራጭ ገብተዋል። ይህንንም ያደረገው አላህ ነው።

መ. በዚህ ሁሉ ማሳት ውስጥ ክርስትና የሚባል ሃይማኖት እንዳይፈጠር ማድረግ ሲችል እንዲፈጠር በማድረግ ትልቁን ኃጢአት ሠርቷል። ይህ ትልቁ ጥፋት ነው። ኢየሱስን በግልጽ፡ የሰዎች ሁሉ ዓይን እያየች ወደ ሰማይ ሊወሰድና ሊነጥቅ ሲችል ይህን ባለማድረግ ሰዎች ሁሉ ተታልለው፤ ደቀ መዛሙርቱ ተታልለው፤ ርማውያን ተታልለው፤ አይሁድ ተታልለው "እኛ የአላህን መልክተኛ አልመሲሕ ዒሳን ገደልን በማለታቸው" (ረገምናቸው) 4፡157። እንግዲህ ከዚህ ማስመሰል የተነሣ ይህ ክርስትና የተባለ ሃይማኖት ተፈጠረ።

መስቀሉ

መስቀሉን ዶ/ር ሙሐመድ በገጽ 44 የቤተ ክርስቲያን የፈጠራ ትረካ ይለዋል፤

ሚነቱ አኳያ ይፍረዱ። ኢየሱስ ተሰቅለው ለመሞት ራሳቸውን በፈቃደኝነት አላልፈው ሰጥተዋል ትላለች-ቤተክርስቲያን። የወንጌል ጥቅሶች ግን ይህን አባ ባል የሚጻረር ሁኔታ ይተርካሉ። ይህ ራሱ በቤተክርስቲያኗ የፈጠራ ትረካ ላይ ጥርጣሬ አያሳድርምን?

መስቀሉ የክርስትና እምነት እንብርት መሆኑ የታወቀ ነው። አዲሱ ኪዳን የተጀመረው በመስቀሉ ላይ በፈሰሰው ደም ነው። ይህን መካድ ከዚህ ኪዳን ውጪ መሆን ነው። የሰው ልጆች ደኅንነት ይህን እውነት በመቀበልና ባለመቀበል ላይ ባላቸው ውሳኔ ላይ የጸና ነው። መስቀሉን ለመካድ ወይም ክርስቶስ በመስቀል ላይ አልተሰቀለም ለማለት ብዙ፤ እጅግ ብዙ አመክንዮአዊና ታሪካዊ ማስረጃዎችንና ምስክሮችን በጅምላ መካድ አስፈላጊ ነው። ይህንን ደግሞ ጎሊናና አእምሮ አይቀበለውም። ይህ የመስቀሉ ገድል ክርስቲያኖች የሚያምኑት እውነትና እውነትነቱም በቃሉ የተጻፈ ነው።

መስቀሉ እርግጠኛ የሚያደርግ እውነት አለበት። በተፈጸመ ዋጋ ላይ የተመሠረተ ይቅርታ ነው። በመስቀሉ ላይ የእግዚአብሔር ምሕረትና ፍትሕ አብሮ ተገልጦአል። በሞት ለተገኘ ሕይወት የሕይወት ዋጋ የተከፈለበት ስፍራ ነው መስቀሉ። ዋጋ ከተከፈለ እርግጠኛ የሚያደርግ ዋስትና አለ። ኃጢአት መቀጣት አለበት፤ በመስቀል ላይ ኃጢአት ተቀጣ። ቅጣቱ ደግሞ ኃጢአትን ያስወግዳል፤ ኃጢአት ተወገደ። ዕዳ ከተከፈለ ባለ ዕዳነት የለም። ተከፍሏል! ክርስቲያኖችን እጩ ያሰኘው እውነት ይህ የተከፈለ ዕዳና የኃጢአት ስርዐት ነው።

መስቀሉ በሥራና በጥረት መዳንን ያበቃው ስፍራና ድርጊት ነው። መልካም ሥራን ለመዳን ተብሎ ሲደረግና ከተዳነ በኋላ ሲደረግ ፈጽሞ የተለያዩ ነገሮች ናቸው። የክርስትና መልካም ሥራ ከተዳነ በኋላ እርግጠኛ የሆነ መዳንን የማሳየት ድርጊት ነው። በጌታ ያመነ የዘላለም ሕይወት አለውና ያንን ለመመስከርና ሌሎችም ያንን እንዲያገኙ የሚደረግ ምስክርነት ነው። በዚህ ሕይወት የማደግና ይህንን ሕይወት ለሌሎች የማሳየት ተግባር ነው። የዳነ ሰው የሚሠራው ሥራ በውስጡ ያለው የክርስቶስ ሕይወት የሚያፈልቀው ነገር እንጂ ጥረት አይደለም።

በሥራ ለመጽደቅ ለሚሞክር ሃይማኖት ይህ የኃጢአት ይቅርታ የተገኘበት መንገድ መስቀሉ መሆኑ የማይዋጥ ትምህርት ነው። 'ንስሐ፣ መናዘዝ፣ ዋጋ መክፈል፣ ራስን መጉዳት፣ ይቅርታን ማስገኘት መቻል አለበት' ለሚሉ ሃይማኖተኞች፣ በዚህ ላይ ደግሞ፣ 'እግዚአብሔር ሁሉን ቻይ መሆኑ በይቅርታ አድራጊነቱም ላይ ነው፤ እርሱ ከወደደ ይችላል' ለሚሉ የመስቀል ላይ ሞት ትርጉም አይሰጥም።

ይሁን እንጂ ያኛው አማራጭ ተደርጎ የሚወሰደው የይቅርታ መንገድም ዋስትናን የሚያስጨብጥ አይደለም። 'እግዚአብሔር አዛኝ ነው፤ ርኅሩኅ ነው፤ ይቅርታ አድራጊ ነው' ማለትና፣ 'እርግጠኛ' ነኝ ይቅርታ አድርጎልኛል፣ ተቀብሎኛል' ማለት የተለያዩ ናቸው። መናዘዝና ንስሐ፣ ዋጋ መክፈልና ራስን ማጎሳቆል እስከ ምን ድረስ ሊሆን ነው? ይቅርታው ለመገኘቱ ምን ማስረጃና ማረጋገጫ ሊኖር ይችላል? በሥራ እግዚአብሔርን ለማስደሰትና ደኅንነትን፣ ዘላለማዊ ሕይወትንና መንግሥተ ሰማያትን ለመውረስ ፈጽሞ እርግጠኛ መሆን አይቻልም። ፈጽሞ። ያ ሰው እግዚአብሔር እንደተደሰተበት ፈጽሞ እርግጠኛ አይሆንም። ቢባዛ፣ 'ፈጣሪ፣ እርሱ ያውቃል' ብቻ ነው የሚለው። ይህ እስልምናን ጨምሮ ሁሉንም በሥራ የሚታመኑ ሃይማኖቶችን የሚመለከት ነው። በተለይ በእስልምና እርግጠኝነት ስለሌለ ማንም ከሞት በኋላ ወዴት እንደሚሄድ የተረዳ ኖሮ አያውቅም። ሙሐመድም እንኳ ከሞት በኋላ የት እንደሚሄድ እርግጠኛ አልነበረም። ወደ ክርስትና

ስንመጣ ግን ይህንን እርግጠኝነት እውን የሚያደርገው የሞተውና ሞቶ የተነሣው ጌታ ቃል ነው።

ወደ መስቀሉ እውነት ስንመጣም መስቀሉ የክርስትና እምነት እንብርት ነው። የክርስቶስ ጌትነት፣ ሞት እና ትንሣኤ የክርስትና መሠረታዊ ትምህርት ነው። በሞቱ ነዋ ሕይወት ያገኘው። በትንሣኤው ነዋ የጸደቀው። መስቀሉ ከውስጡ ከወጣ ክርስትና ምውት ነው። ክርስትናን ምውት ለማድረግ ሰይጣን የሚፍጨረጨርበት አንድ መንገድ መስቀሉን ማስካድ ቢሆን ማስገረም የለበትም። መስቀሉ ሰይጣን እራሱ የተቀጠቀጠበት ስፍራ ነውና (ዘፍ. 3፡15) ሰይጣን የሚጠላውና የሚታወከበት አንድ ማዕከላዊ ሥራ ቢኖር ሌላ ምንም ሳይሆን መስቀሉ ነው።

የመስቀሉን እውነት 1. ከአስፈላጊነቱ፣ 2. ከትንቢት፣ 3. ከድርጊት፣ እና 4. ከታሪካዊ ምስክሮች አንጻር ማየትና ማረጋገጥ ይቻላል። በዚያ መስቀል ላይ የተሰቀለው ኢየሱስ እንጂ ሌላ ማንም አልነበረም። እነዚህን በዝርዝር እናያለን፤ አራቱም ነጥቦች በአጭሩ ግን።

አስፈላጊነቱ የኃጢአት ዋጋ የመከፈሉ ጉዳይ ነው። **ትንቢቱ** ሌሎች ነቢያት የተናገሩትና ራሱ ጌታም እንደሚሞት የተናገረው ቃል ነው። **ድርጊቱ** ፍጻሜው ነው። ይህ የተነገረው ትንቢት ተፈጸመ። **ምስክሮቹ** ሲሰቀልና ሲሞት ተገኝተው በጆሮ የሰሙት፣ በዓይን ያዩት፣ መሞቱን ያረጋገጡት፣ የቀበሩት፣ ከሙታን ከተነሣ በኋላ መነሣቱን ያዩት፣ የዳሰሱት፣ ያረጋገጡት፣ የጻፉት፣ የተለወጠ ሕይወት ያሳዩት፣ በዓላማ የኖሩትና ሞትን ሳይፈሩ የሞቱት ምስክሮች ናቸው።

ኢየሱስ ከሞተ ከ600 ዓመታት በኋላ የተነገረ አልሞተም፤ አልተሰቀለም የሚል ከህደት እነዚህን ማስረጃዎች የሚሸከምበት ጉልበትና ትከሻ የለውም። በሙስሊሞች ዘንድ ኢየሱስ በሕይወቱ መጨረሻ ምን እንደሆነ የተሰማማ አመለካከትም የለም። አንዳንዱ ሞቶ ተነሥቶ እንደተወሰደ ያምናሉ። አንዳንዱ ሳይሞት እንደተነጠቀና ገና መሞቱ እንደሚሞት ያምናሉ። አንዳንዱ ተሰቅሎ እንደነበርና ከተሰቀለበት ሳይሞት ወርዶ አገጣጥ ድኖ፣ ኖሮ እንደሞተ ያምናሉ። አንድ አይደለም። ክርስቶስ አልሞተም አልተሰቀለም የሚሉት ይህንን፣ 'አልገደሉትም፤ አልሰቀሉትምም፤ ግን ለእነሱ (የተገደለው ሰው በዓሳ) ተመሰለ' የሚለውን ጥቅስ ብቻ በመውሰድ ነው። ለዚህ አንድ ጥቅስ ግን ሌላው ሁሉ ማስረጃ እንደ ባለ አእምሮ ሳይመዘንና ሳይመረመር ውድቅ ተደርጎአል።

የመስቀሉ አስፈላጊነት

የሞት አስፈላጊነት የኃጢአትን ክብደት የሚያሳይ ነገር ነው። እግዚአብሔር ፍጹም ቅዱስ አምላክ ነውና ኃጢአት በእርሱ ዘንድ ከቶም ሊገኝ የተገባ አይደለም። የኃጢአት ዋጋ ሞት ነው (ዘፍ. 2፡17፤ ሮሜ 6፡23)። ኃጢአትን ፈጽሞ የሞትን ዋጋ የማይጠብቅ ማንም የለም። ዋጋው መክፈል አለበት። እርሱ መሞት አለበት ወይም ሌላው መሞት አለበት። ይህ ሌላው መሞት አለበት የሚባለው ነገር ነው ለመረዳት የሚከብደው። ለጥፋቱ ዋጋው መክፈሉ አስፈላጊ ሆኖ ሳለ አንዱ አጥፍቶ ሌላው ዋጋ መክፈሉ አፍትሐዊ ነው። ኃጢአትን ለመክፈል የሚሞተው ለመሞት ፈቃደኛ ሆኖ ከተገኘ ግን ይህ አፍትሐዊነት ተወግዶ ሞቱ ፍትሐዊ ይሆናል ማለት ነው። ክርስቶስ ለመሞት ፈቃደኛ ነበረ። ላለመሞት ከአገር አልወጣም። ጥሎ አልሸሸም። ለንጽሕናው መከራከሪያ አላቀረበም። እነዚህ ነገሮች ሁሉ በመስቀል ላይ እንዳይሞት ሊከላከሉለት ይችላሉ ነበር። ግን መከላከልን አልሞከረም።

ሰው በመልካም ሥራው ሊድንና ሊጸድቅ ይችላል የሚል ማናቸውም ሃይማኖት ለኃጢአት ዋጋ መክፈል እንዳለበት በመጠኑ ቢቀበልም ከፋዩና ከፍሎ የሚድነውና የሚጸድቀው ኃጢአተኛው ሰው በራሱ ችሎታ መሆኑን ያስተምራል። ንስሐ መግባትና መልካም ሥራ መሥራት

በቂ ናቸው ብሎ ያምናል። አንዳንዶች ሰው የግብረ አዳም ኃጢአት እንዳለበት ሲያምኑ ሌሎች ሰው ንጹሕና ምንም ኃጢአት የሌለበት ሆኖ ተፈጥሮአል። ከተፈጠረ በኋላ ስለደረጋቸው በደሎች ንስሐ በመግባትና መልካም በማድረግ መዳንና መንግሥተ ሰማያትን መቀዳጀት ይችላል ብለው ያምናሉ። ሌላው ስለ በደላኛው የመሞቱና ዋጋ የመክፈሉ አስፈላጊነት በእነዚህ ዘንድ ስፍራ የለውም።

እንደ መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ግን በብሉይ ኪዳን ዘመን፣ ከነአዳም ዘመን ጀምሮ ለመሥዋዕት ደም ይፈስስ ነበር። ደም ሕይወት አለበት፣ ነፍስ አለበት፤ (ዘፍ. 9፡4፤ ዘሌ. 17፡14፤ ዘዳ. 12፡23)። ደም የሚያስተሰርየው ሕይወት ስላለበት ነው። የኃጢአት ዋጋ ከብደቱ ሕይወትን መጠየቁ ነው። ደም ሳይፈስ ስርየት ከቶውትም የለም፤ ዕብ. 9፡22። የኃጢአት ዋጋ ሕይወትን የጠየቀ ነው።

የመስቀሉ ትንቢት

ትንቢቱ ሌሎች ነቢያት የተናገሩትና ራሱ ጌታም እንደሚሞት የተናገረው ቃል ነው። የጌታ መምጣትና መሞት በብሉይ ኪዳንም በአዲስ ኪዳንም በራሱ በጌታ የተነገረ ነው። ከብሉይ ኪዳን ብዙ ትንቢቶች መዝ. 22ን እና ኢሳ. 53ን ብቻ መጥቀስ በቂ ነው። መዝ. 22 ገላጭ በሆነ ቋንቋ መስቀሉን ያሳያል። ገና ሲጀምር 'ኤሊይ ኤሊይ ላማህ አዘብታኒ' ይላል። ይህ የዕብራይስጥ ቃል ነው። በጌታ አገልግሎት ዘመን በሚነገረው የሱርስጥ ወይም አራማይስጥ ቋንቋ፣ 'ኤሎሄ ኤሎሄ ላማ ሰበቅታኒ' ብሎ በመስቀል ላይ የጮኸው የጣዕር ጩኸት ቃል ነው። ይህ የሰቆቃ ጥያቄ ብቻ ሳይሆን የትንቢቱ ፍጻሜም ነው።

ከዚሁ መዝ. 22 ቁጥር 8 በእግዚአብሔር ተማመን፣ እርሱንም ያድነው ቢወድደውሰ ያድነው እንዳሉት ተጽፎ በማቴ. 27፡43፣ በእግዚአብሔር ታምኖአል፤ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ብሎአልና ከወደደውሰ አሁን ያድነው በሚለው ቃል ተፈጽሞአል። መዝ. 22፡16 የክፋተኞች ጉባኤም ያዘኝ እጆቼን እግሮቼን ቸንከሩኝ። ያለው ቃል በቃል የተፈጸመ ነው። መቸንከር ትንቢቱ በተነገረበት ዘመን በአይሁድ ዘንድ የመቅጫ መሳሪያና መንገድ አልነበረም። መዝ. 22፡18 ልብሶቼን ለራሳቸው ተከፋፈሉ፣ በቀሚሴም ላይ ዕጣ ተጣጣሉ ይላል፤ ዮሐ. 19፡24 ደግሞ የትንቢቱን ፍጻሜ እንዲህ ሲል ይገልጻል፤ ስለዚህ እርስ በርሳቸው። ለማን እንዲሆን በእርሱ ዕጣ እንጣጣልበት እንጂ አንቅደደው ተጣባሉ። ይህም። ልብሴን እርስ በርሳቸው ተከፋፈሉ በእጅ ጠባቤም ዕጣ ተጣጣሉበት የሚለው የመጽሐፍ ቃል ይፈጸም ዘንድ ነው።

ኢሳ. 53 መጨነቁን፣ መስቃየቱን፣ በሸላኞች ፊት እንዳለ በግ አፋን አለመክፈቱን ወይም ዝም ማለቱን፣ መቃብሩ ከክፉዎች፣ ሞቱም ከባለጠጎች ጋር መሆኑን ተንብዮአል። ሞቱን ብቻ ሳይሆን ስለምን እንደሞተም ይነግረናል፤ እርሱ ግን ስለ መተላለፋችን ቁሰለ፣ ስለ በደላችንም ደቀቀ የደኅንነታችንም ተግሣጽ በእርሱ ላይ ነበረ፣ በእርሱም ቀሳሳል እኛ ተፈወስን። . . . ነፍሱን ስለ ኃጢአት መሥዋዕት ካደረገ በኋላ ዘሩን ያያል፣ ዕድሜውም ይረዝማል፣ የእግዚአብሔርም ፊቃድ በእጁ ይከናወናል።

ጌታ ራሱ ደግሞ ደጋግሞ ተናግሮታል፤ እንደሚሰቀልና እንደሚሞት፣ በሦስተኛውም ቀን እንደሚነሣ በግልጽና በማያጠራጥር ቋንቋ ተናግሮታል።

ማቴ. 16፡21 ከዚያን ቀን ጀምሮ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ይሄድ ዘንድ ከሽማግሌዎችና ከካህናት አለቆች ከጸፎችም ብዙ መከራ ይቀበልና ይገደል ዘንድ በሦስተኛውም ቀን ይነሣ ዘንድ እንዲገባው ለደቀ መዛሙርቱ ይገልጥላቸው ጀመር።

ማቴ. 17፡22-23 በገሊላም ሲመላለሱ ኢየሱስ፡- የሰው ልጅ በሰዎች እጅ አልፎ ይሰጥ ዘንድ አለው፣ ይገድሉትማል፣ በሦስተኛውም ቀን ይነሣል አላቸው። እጅግም አዘኑ።

ማቴ. 20፡17-19 ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ሊወጣ ሳለ፣ በመንገድ አሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርት ብቻቸውን ወደ እርሱ አቅርቦ፣ እነሆ፣ ወደ ኢየሩሳሌም እንወጣለን፣ የሰው ልጅም ለካህናት አለቆችና ለጸፎች ይሰጣል፤ የሞት ፍርድም ይፈርዱበታል፣ ሊዘባበቱበትም ሊገርፉትም ሊሰቅሉትም ሊአሕዛብ አሳልፈው ይሰጡታል፣ በሦስተኛውም ቀን ይነሣል አላቸው።

ማር. 9፡30-31 ከዚያም ወጥተው በገሊላ በኩል አለፉ፤ ደቀ መዛሙርቱንም ያስተምር ስለ ነበር ማንም ያውቅ ዘንድ አልወደደም፤ ለእርሱም፡- የሰው ልጅ በሰዎች እጅ አልፎ ይሰጣል፣ ይገድሉትማል፣ ተገድሎም በሦስተኛው ቀን ይነሣል ይላቸው ነበር።

ማር. 10፡32-34 ወደ ኢየሩሳሌምም ሊወጡ በመንገድ ነበሩ፣ ኢየሱስም ይቀድማቸው ነበርና ተደነቁ፣ የተከተሉትም ይፈሩ ነበር። ደግሞም አሥራ ሁለቱን ወደ እርሱ አቅርቦ ይደርስበት ዘንድ ያለውን ይነግራቸው ጀመር። እነሆ፣ ወደ ኢየሩሳሌም እንወጣለን፣ የሰው ልጅም ለካህናት አለቆችና ለጸፎች አልፎ ይሰጣል፣ የሞት ፍርድም ይፈርዱበታል፣ ለአሕዛብም አሳልፈው ይሰጡታል፣ ይዘብቱበትማል ይተፉበትማል ይገርፉትማል ይገድሉትማል፣ በሦስተኛውም ቀን ይነሣል አላቸው።

ሉቃ. 9፡21-22 እርሱ ግን፡- የሰው ልጅ ብዙ መከራ ሊቀበል በሽማግሌዎችም በካህናት አለቆችም በጸፎችም ሊጣል ሊገደልም በሦስተኛውም ቀን ሊነሣ ይገባዋል ብሎ ለማንም ይህን እንዳይናገሩ አስጠንቅቆ አዘዘ።

ሉቃ. 18፡31-33 አሥራ ሁለቱንም ወደ እርሱ አቅርቦ እንዲህ አላቸው፡- እነሆ፣ ወደ ኢየሩሳሌም እንወጣለን፣ ስለ ሰው ልጅም በነቢያት የተጻፈው ሁሉ ይፈጸማል። ለአሕዛብ አሳልፈው ይሰጡታልና፣ ይዘብቱበትማል ያንገላቱትማል ይተፉበትማል፤ ከገረፉትም በኋላ ይገድሉታል፣ በሦስተኛውም ቀን ይነሣል።

ሉቃ. 24፡6-9 [ከትንሣኤው በኋላ መላእክቱ የተናገሩት ቃል] የሰው ልጅ በኃጢአተኞች እጅ አልፎ ሊሰጥና ሊሰቀል በሦስተኛውም ቀን ሊነሣ ግድ ነው እያለ ገና በገሊላ ሳለ ለእናንተ እንደ ተናገረ አሰቡ። ቃላቶቹንም አሰቡ፣ ከመቃብሩም ተመልሰው ይህን ሁሉ ለአሥራ አንዱና ለሌሎች ሁሉ ነገሩአቸው።

ሉቃ. 24፡46-48 [ከትንሣኤ በኋላ ራሱ ኢየሱስ] እንዲህም አላቸው፡- ክርስቶስ መከራ ይቀበላል በሦስተኛውም ቀን ከሙታን ይነሣል፣ በስሙም ንስሐና የኃጢአት ስርየት ከኢየሩሳሌም ጀምሮ በአሕዛብ ሁሉ ይሰበካል ተብሎ እንዲሁ ተጽፎአል። እናንተም ለዚህ ምስክሮች ናችሁ። [ይህ ጠቅላላው የብሉይ ኪዳን አሳብ ፍጻሜና ድምዳሜ ነው።]

የጌታ ሞትና ትንሣኤ በግልጽ የተነገረ ትንቢት ፍጻሜ ነው። ጌታ ይህ እንደሚደርስበት ከተናገረና ተናግሮ ካልሞተ ውሸታም እንጂ ነቢይ ሊባል አይገባውም። ውሸታም ካልሆነ ደግሞ እውነተኛ ነው። እውነተኛ ከሆነም የተናገረውን ልንቀበል የተገባ ነው። የሐዋርያቱ ስብከትም ይህ ነበር። ምስክሮች ናችሁ እንደተባለ ምስክሮች ሆኑ እንጂ ከመናገር አልተቆጠቡም። የስብከታቸው ዋና ጉዳይ የክርስቶስ ለኃጢአታችን መሞቱና ከሙታን መነሣቱ ነው።

የክርስቶስ ሕይወት፣ ስቅለት፣ ሞትና ትንሣኤ፣ ከተፈጸመና በወንጌላት ከተጻፈ ከ600 እና 700 ዓመታት በኋላ የተጻፈው ቁርኣን፣ 'አልገደሉትም፣ አልሰቀሉትምም፤ መሰላቸው እንጂ' በሚል ማስረጃ የለሽ አንድ አንቀጽ ይህንን ታሪካዊ ድርጊት ሊገፋው ይሞክራል። የክርስቶስ ሞት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ብቻ ሳይሆን በታሪክም በስፋት የተጻፈ ነው። ይህንን በቀጣዩ ክፍል እንመለከታለን። የጌታ ሞቱ ስለ መሞቱ የተነገረው ትንቢት ፍጻሜ ነው። ይቀጥላል።

ዘላለም መንግሥቱ © 2015 (፪ሺህ፻) ዕዝራ ስነ ጽሑፍ አገልግሎት ezralit@gmail.com